

Gympel

skripta

Jakub Hampl, 2024

Rejstřík

I. Český jazyk	4
1.1. Díla	5
1.1.1. Kulička	6
1.1.2. Havran	9
1.1.3. 451 stupňů Fahrenheita	12
1.1.4. Stařec a moře	15
1.1.5. Proměna	18
1.1.6. Farma Zvířat	20
1.1.7. Malý princ	23
1.1.8. České nebe	26
1.1.9. Bílá nemoc	28
1.1.10. R. U. R.	30
1.1.11. Krysař	33
1.1.12. Čekání na Godota	36
1.1.13. Kytice z pověstí národních	39
1.1.14. Hana	41
1.1.15. Lovci hlav	43
1.1.16. Na západní frontě klid	45
1.2. Pojmy	47
1.2.1. Stylistika	47
1.2.2. Tropy, Figury a jiné jazykové prostředky	47
II. Anglický jazyk	49
2.1. British literature	50
2.2. American literature	50
2.3. William Shakespeare	50
2.4. Ernest Hemingway	51
2.5. Festivals, tradition	51
2.6. Meals, eating out, fast food	52
2.7. Education, future plans, careers, professions	53
2.8. Culture – music, fine arts, politics, religion	53
2.9. Exceeding boundaries – holidays, travelling, transport	53
2.10. Learning languages, English as a world language	54
2.11. Health and diseases, healthy lifestyle, food, stress, prevention	54
2.12. London	55
2.13. Great Britain	57
2.14. Chapters from British History	57
2.15. The USA	58
2.16. Canada	59
2.17. Australia	61
2.18. Our town and district (Mělník)	61

2.19. Prague	62
2.20. The Czech Republic	62
2.21. Problems of the world I. – environment	62
2.22. Problems of the world II. – social problems, lethal diseases	62
2.23. Problems of the world III. – addictions	62
2.24. Media and technology	62

I. Český jazyk

1.1. Díla

Následuje seznam 20 knih, které jsem si vybral já a které jsou podrobně zpracované dále. Pokud tě zajímá spíš rychlý přehled, podívej se na [knih.chamik.eu](#) a hledej stítek maturita. Celý seznam knížek kánonu najdeš na [gjp-me.cz/maturity](#).

V seznamu je potřeba mít alespoň dvě díla prózy, [poezie](#) a [dramatu](#).

Světová a česká literatura do konce 19. století (3 knihy)

1. Kulička – *Maupassant Guy de*
2. [Havran](#) – *Poe Edgar Alan*
3. [Romeo a Julie](#) – *Shakespeare William*

Světová literatura 20. a 21. století (5 knih)

4. [451° Fahrenheita](#) – *Bradbury Ray*
5. Stařec a moře – *Hemingway Ernest*
6. Proměna – *Kafka Franz*
7. Farma zvířat – *Orwell George*
8. Malý princ – *Sain Exupéry Antonie de*

Česká literatura 20. a 21. století (5 knih)

9. [České nebe](#) – *Cimrman, Smoljak, Svěrák*
10. [Bílá nemoc](#) – *Čapek Karel*
11. [R. U. R.](#) – *Čapek Karel*
12. Krysař – *Dyk Viktor*
13. [Těžká hodina](#) – *Wolker Jiří*

Ostatní (7 knih)

14. [Čekání na Godota](#) – *Beckett Samuel*
15. [Kytice z pověstí národních](#) – *Erben Karel Jaromír*
16. Audience – *Havel Václav*
17. Hana – *Mornštajnová Alena*
18. Lovci Hlav – *Jo Nesbø*
19. Edison – *Nezval Vítězslav*
20. Na západní frontě klid – *Remarque Erich Maria*

1.1.1. Kulička
Autor: Guy de Maupassant
Překlad: J. Guth

Období: 2. pol 19. st; Rok vydání: 1880
realismus, naturalismus L. druh: epika
Země: Francie L. žánr: povídka

Téma

I přes obětavé činy prostitutky je jí členy vyšší společnosti pohrdáno.

Motivy

cestování, společenské rozdíly

Časoprostor

během prusko-francouzské války v Normandii

Postavy

Alžběta Roussetová (Kulička) – hodná a kyprá prostitutka

pan a paní Loiseaovi – obchodníci

pan a paní Carré-Lamadonovi –

bavlnářský průmysl

hrabě a hraběnka Hubert de Bréville –

honosní lidé

jeptišky – jeptišky

Cornudet – zrzavý alkoholik

Follenvie – majitel hostince

Kompozice

dělení na odstavce, čistě chronologické

Vypravěč – er-forma

Jazykové prostředky

vyprávění a popis, satira, přímá řeč

Obsah

Deset občanů se od Normandského hotelu vydalo dostavníkem do města Le Havre, aby unikli válce. Brzy mají v dostavníku všichni hlad, jen Kulička si zabalila zásoby a štědře nabídne ostatním. I přes své společenské postavení se může zdát, že do kolektivu zapadla. Dorazí do hostince, kde na noc

přespí, ovšem ráno jim zakáže odjet Pruský důstojník. Celá výprava se brzy dozvídí, že to je kvůli tomu, že se chce vyspat s Kuličkou. Ze začátku jsou všichni rozhořčení, ovšem brzy se nálada rychle změní a začnou jí jejich situaci dávat za vinu. Kulička se po páru dnech nakonec nechá přemluvit a dalsí ráno vyjedou. Všichni si vybalí jídlo, jen Kulička ho ve zmatku zapomněla. Je jí znova opovrhováno, nikdo se s ní nerozdělí a Kulička se rozpláče.

Literárně historický kontext

Autor se sám účastnil prusko-francouzské války. Autor realismu Emil Zola.

Ukázka

Kulička, jak ve spěchu vstávala, nemohla při tom zmatku ani na nic pamatovat; dívala se rozhořčeně na všechny ty lidi, jak se živí, a dusila se zlostí. Zpočátku se v ní všechno bouřilo spravedlivým hněvem; ale rozčilení jí tak sevřelo hrdlo, že se ani nevzmohla na slovo. Nikdo se na ni nepodíval, nikdo si na ni ani nevzpomněl. Cítila, jak je bezmocná proti opovržení těch počestných hňupů, kteří ji napřed obětovali a pak odhodili jako nějakou nečistou věc, kterou už nepotřebují. Tu si vzpomněla, jak jí hltavě spolykali celý košík, plný dobrota. Najednou v ní zuřivost opadla, jako když praskne příliš napjatá struna; ucítila, že má pláč na krajíčku. Ze všech sil se snažila přemoci, bránila se tomu, polykala slzy jako dítě, ale slzy se jí tlačily do očí čím dál víc a víc, zableskly se v koutku víček, zanedlouho jí skanuly z očí dvě veliké kapky a stékaly pomalu po tvářích dolů...

Paní Loiseauová se pod vousy vítězoslavně usmála a zašeptala: „To pláče hanbou.“

Guy de Maupassant

1850–1893

spisovatel

VYSTUDOVAL

Lyceum Jindřicha IV.

SMĚR

realismus, naturalismus

Francouzský spisovatel 2. poloviny 19. století, spolu s Émilem Zolou a Gustavem Flaubertem představitel literárního realismu a naturalismu. Jeho šest románů a několik povídkových sbírek si zaslouží pozornost díky síle realismu, fantaskním prvkům a pesimismu, ale také díky stylistickému umění. Skutečná literární dráha Maupassanta je přitom vymezena pouhým desetiletím – tvořil mezi lety 1880 a 1890. Uznání se dočkal již za svého života a i dnes je vnímán jako velikán francouzské literatury, jehož dílo se stále interpretuje a adaptuje.

Jeho dílo je inspirováno tvorbou *Honoré de Balsaca* (zakladatele kriticko-realistickeho románu) a *Émila Zoly* (zakladatele naturalismu).

Naturalismus vychází z realismu, zaměřuje se často na „nechutné detaily“, je morbidnější.

Mezi jeho známá díla patří:

1. **Miláček** – společensko-kritický román, v němž si mladý novinář za pomoci své přitažlivosti buduje kariéru využíváním žen. Nakonec se cílevědomý mladík dostává až do pařížských šlechtických kruhů.
2. **Slečna Fifi** – také z prostředí prusko-francouzské války; zobrazuje barbarské chování pruských vojáků.

Současníci

Nikolaj V. Gogol – Revizor, 1836

bratři *Mrštíkovi* – Maryša, 1894

F. M. Dostojevskij – Zločin a trest, 1866

1.1.2. Havran

Autor: Edgar Allan Poe

Překlad: Vítězslav Nezval

Období: 1. p. 19. st;

světový romantismus

Země: USA

Rok vydání: 1845

L. druh: lyricko-epický

L. žánr: baladická báseň

Téma

přemítání nad mrtvou láskou Autora

Motivy

tajemno, žal nad ztrátou

Časoprostor

prosincový večer, pokoj Autora

Postavy*Autor* – vypravěč, smutný že ztráty své lásky*Havran* – symbol zla/smrti

Lenora - mrtvá milenka Autora

Kompozicechronologická; na začátku retrospektivní;
18 slok**Vypravěč**

ich-forma (souvisí s životem Poa)

Jazykové prostředkysymbolika, refrén „nevermore“*,
přirovnání, personifikace, přímá řeč,
gradace, volný verš (pro romantismus
typický), skoro žádné tropy (významové
básnické prostředky), epifory a anafory,
asonance, aliterace

trochej:

**„Zdálo se, že u stínidla houstne světlo
od kadidla“**V originále rým A B C B B B (s tím že A i
C mají vnitřní rým, šestý verš je
poloviční)**Obsah**

Autor prosincový večer o půlnoci studuje své knihy, ale nemůže se soustředit, protože stále myslí na svoji mrtvou lásku, Lenoru. Do pokoje mu vletí Havran. Nejdřív vypravěče rozesměje, záhy ho začne iritovat. Pokládá otázky ptákovi, kterými sám sebe trýzní (protože odpověď na ně je „ne“). Autor se havrana snaží vyhnat, ale nedáří se mu to. Havran zůstává i v „autorově srdci“ (symbol nekonečného trápení).

Literárně historický kontextPozdní tvorba, velmi dobře přijata;
ovšem moc na tom nevydělal. V době psaní mu umírala manželka. Později vydal text, kde popisoval své záměry a myšlenky o tomto díle. Jedná se o jednu z nejslavnějších amerických básní. Do teď se objevuje v populární kultuře.

*Nezvalův překlad „víckrát ne“ zní jako havran! Překlad od J. Vrchlického má „nikdy víc“, což mě osobně přijde libozvučnější.
Překladů jinak existují desítky.

Ukázka

[...]

Zdálo se, že u stínidla houstne světlo od kadidla,
že se bezpochyby anděl v zvoncích z nebe propadne.
„Chudáku, tvůj Bůh ti v zpěvu posílá sem pro úlevu
balzám na tvou starou něhu, po němž navždy vychladne,
po němž láska k Lenoře v tvé mysli navždy zapadne“ –
Však havran děl: „Už víckrát ne.“

„Proroku,“ díl, „mene tekel[†], ať jsi pták a nebo z pekel,
synu podsvětí, a přece proroku, pojď hádat mně –
statečně, byť opuštěný, žiji zaklet v této zemi,
dům mám hrůzou obklíčený, zda tvá věštba uhádne,
zdali najdu balzám v smrti, zda tvá věštba uhádne“ –
Havran díl: „Už víckrát ne.“

„Proroku,“ díl, „mene tekel, ať jsi pták a nebo z pekel,
při nebi, jež nad námi je, při Bohu, jenž láká mne,
rci té duši, jež žal tají, zdali aspoň jednou v ráji
tu, již svatí nazývají Lenora, kdy přivine,
jasnou dívku Lenoru kdy v náručí své přivine“ –
Havran díl: „Už víckrát ne“

„Tos řek jistě na znamení, že se chystáš k rozloučení,
táhni zpátky do bouře a do podsvětí, satane! -
nenech mi tu, starý lháři, ani pírka na polštáři,
neruš pokoj mého stáří, opusť sochu, havrane!
Vyndej zobák z mého srdce, opusť sochu, havrane!“
Havran díl: „Už víckrát ne.“

Pak se klidně ulebedí, stále sedí, stále sedí
jako čábel na bělostných řadrech Pallas Athéné[‡]
oči v snění přimhouřeny na pozadí bílé stěny,
lámpa vrhá beze změny jeho stín, jímž uhrane -
a má duše z toho stínu, jímž mne navždy uhrane,
nevzchopí se - víckrát ne.“

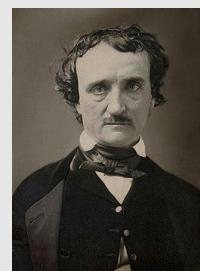
[†] „Mene tekel“ jsou první dvě slova údajného tajemného varování biblického krále Belsazara (Belšasara). Přeneseně označuje naléhavé varování, výstrahu.

[‡]V řecké mytologii dcera nejvyššího boha Dia. Jde o bohyni moudrosti, války a strategie, ochránkyni statečnosti, práva, spravedlnosti a umění.

Edgar Allan Poe
1809–1849 (40 let)
novinář, básník, autor

VYSTUDOVAL
Virginská univerzita;
Vojenská akademie

SMĚR
romantismus, detektivky,
básně

Poe měl rychle se měnící a poměrně komplikovaný a tragický život. Jeho otec odešel od jejich rodiny a jeho matka zemřela rok poté. Byl adoptován rodinou Allanů, kteří mu poskytli vzdělání v Anglii (která mu pravděpodobně zůstala inspirací až do pozdních let). Studoval i na univerzitě, ale kvůli hádce s jeho otčím o penězích a alkoholu se odstěhoval do Baltimoru.

Snažil se vydělat si jako úředník, nebo jako spisovatel do novin. Na chvíli nastoupil do armády, kde napsal svoji první knihu (která neměla skoro žádný ohlas).

Problémy s alkoholem ho provázely celý život (zemřel kvůli nim i jeho bratr), byl kvůli nim vyhozen z několika zaměstnání. Přestože v jeho pozdním životě vydával hodně a jeho jméno se stalo poměrně známým, měl potíže si na živobytí vydělat pouze psaním.

V den jeho smrti byl nalezen nevědomý na ulici. Příčina není známá, ale předpokládá se alkoholové delirium.

Mezi jeho známá díla patří:

1. **Vraždy v ulici Morgue** – Povídka, která patří mezi první detektivní příběhy a je prvním popisem zápletky, která se dnes označuje technickým termínem záhada uzavřené místnosti či záhada zamčeného pokoje.* V povídce je dále použit motiv bezradné policie, která z neschopnosti nebo z lehkomyslnosti přehlíží stopy, později objevené velkým detektivem C. A. Dupinem.
2. **Jáma a kyvadlo** – Tato povídka se odehrává ve španělském městě Toledo, líčí pocity člověka odsouzeného inkvizicí na smrt za kacištvo. Autor neuvádí jméno hlavního hrdiny. Povídka byla vícekrát zfilmována.

Současníci

Victor Hugo – Bídníci, 1862

A. S. Puškin – Evžen Oněgin, 1825

*Uzavřené místnost, z níž nebylo možné uniknout, se najde mrtvola bez pachatele.

1.1.3. 451 stupňů

Fahrenheita

Autor: Ray Bradbury

Překlad: J. Emmerová

Období: 2. p. 20. st. až

současnost 2012+

Fikce, antiutopie

Země: USA

Rok vydání: 1953

L. druh: epika

L. žánr: sci-fi román

Téma

Myšlenkové probuzení člověka, který aktivně slouží režimu, který vymývá mozky a drží obyvatele pod kontrolou.

Motivy

dystopický stát, válka, kontrola obyvatelstva/informací, intelektuální procitnutí

Časoprostor

místo není uvedeno (nejspíš USA), někdy v budoucnosti

Postavy

Guy Montag – hlavní hrdina, požárník
Clarissa – mladá dívka, která Montaga donutí se zamýšlet nad světem

Mildred – manželka Montaga, podlehla vymývání mozků

Faber – bývalý profesor, vystrašený režimem, pomáhá Montagovi

Beatty – velitel požárníků, podezírá Montaga, nakonec v konfliktu

Kompozice – chronologická

Vypravěč – vševedoucí, er-forma

Jazykové prostředky

er-forma, přímá řeč, spisovná čeština, profesní slang, květnaté popisy, metafore,

Obsah

Guy Montag je požárník budoucnosti; místo toho, aby oheň hasil, podpaluje knihy (z toho název - při teplotě 451° Fahrenheita hoří papír) a pomáhá tak režimu držet kontrolu nad

obyvatelstvem. Jednoho dne potká Clarissu, která mu pomůže vytrhnout se z monotónnosti života a vzbouřit se zachráněním knihy před ohněm. Doma má manželku Mildred, která tráví všechn svůj čas s "rodinkou" a už není schopná racionálně uvažovat. Mezitím co je Clarissa i s její rodinou odstraněna, začne něco větrit jeho velitel Beatty.

Zjistí se, že doma ukryvá mnoho knih a s pomocí Fabera, bývalého a vystrašeného profesora, se dá před "spravedlností" na útěk. Ten se mu povede a setká s dalšími uprchlíky, kteří představují různé knihy; Guy se jedním takovým stal. Na město na konci dopadá atomová bomba.

Literárně historický kontext

Na pozadí studené války, moderní technologie, hrozba atomové apokalypsy. Velmi brzo přeloženo do češtiny, ovšem obratem zakázáno režimem

Ukázka

V korunách stromů silně zahučelo, jak se z nich snášel ten suchý déšť. Dívka se zastavila a zdálo se, že snad překvapením ucouvne, ale zatím zůstala stát a prohlížela si Montaga očima tak temnýma a lesklýma a živoucíma, až si pomyslil, že jí asi musel říct něco neobyčejně úžasného. Věděl však, že pohnul rty, jen aby ji pozdravil, a když si všiml, že jí učaroval salamandr na jeho rukávu a odznak s Fénixem na prsou, promluvil znovu.

„Už vím,“ řekl, „vy jste naše nová sousedka.“

„A vy jste určitě —“ pozdvihla oči z odznaků jeho povolání „— požárník.“ Její hlas se ztratil v dálce. „Říkáte to nějak divně!“

„Poznala bych — poznala bych to se zavřenýma očima,“ řekla pomalu.

„Co — západ petroleje? Moje žena si na něj pořád stěžuje,“ zasmál se. „Člověk se ho nikdy úplně nezbaví.“

„Ne, to nezbaví,“ řekla stísněně

„Vystavujete se nebezpečí.“

„To je výhoda, kterou má člověk, když umírá. Když nemáte co ztratit, riskujete podle libosti.“

„Teď jste řekl něco zajímavého, aniž jste to četl,“ zasmál se Faber.

„Takovéhle věci jsou v knihách? Vždyť to mi jen tak přinesla slina na jazyk!“

„Tím líp. Nevymyslel jste si to ani pro mne, ani pro někoho jiného, dokonce ani pro sebe ne.“

Montag se naklonil k Faberovi. „Dnes odpoledne mě napadlo, že kdyby se ukázalo, že nám knihy za to stojí, mohli bychom sehnat tiskařský lis a vytisknout několik svazků —“

„My?“

„Vy a já.“

„Ach, to ne!“ Faber se vztyčil.

„Ale dovolte mi, abych vám vysvětlil svůj plán —“

„Jestli trváte na tom, že mi ho řeknete, budu vás muset požádat, abyste odešel.“

Ray Bradbury

1920 – 2012 (91 let)

spisovatel

VYSTUDOVAL

Los Angeles High School

SMĚR

fantasy, sci-fi

Ray Bradbury byl americký spisovatel, narozený 22. srpna 1920 a zemřel 5. června 2012. Jeho literární kariéra se odehrála převážně v období 20. století, které bylo poznamenáno technologickým pokrokem, studenou válkou a rostoucím vlivem masových médií.

Bradburyho názory se často obracely k otázkám lidského pokroku a technologického rozvoje. Byl skeptický vůči nadměrné závislosti na technologiích a varoval před možnými negativními dopady, které by mohly mít na lidskou společnost. Zároveň byl fascinován lidskou touhou po objevování a pochopení vesmíru.

Umělecky Bradbury zastupoval zejména literární směr známý jako sci-fi a fantastika, ve kterých se zaměřoval na dystopické a futuristické prvky. Jeho díla často kombinují sci-fi s hororem, mysteriem a sociální kritikou.

Mezi další známá díla Raye Bradburyho patří:

1. **Martanská kronika (The Martian Chronicles)** - Sbírka sci-fi povídek, které popisují kolonizaci Marsu lidmi. Autor prostřednictvím těchto příběhů zkoumá lidské touhy, ambice a deziluze, a zároveň předkládá otázky o budoucnosti lidstva. Psáno formou datovaného deníku.
2. **Tudy přijde něco zlého (Something Wicked This Way Comes)** - Román, který kombinuje temné prvky fantasy s coming-of-age^{*} příběhem. Bradbury v tomto díle zkoumá téma dobra a zla prostřednictvím příběhu o dvou chlapcích, kteří se potýkají se záhadnými událostmi v jejich malém městě.

Současníci

Isaac Asimov – Já, robot, 1950

Arthur C. Clarke – Vesmírná Odysea, 1968

G. Orwell – Farma Zvířat (1.1.6), 1945

Karel Čapek – R. U. R. (1.1.10), 1920

* přechod mladého člověka do dospělosti

1.1.4. Stařec a moře

Autor: Ernest

Hemingway

Překlad: F. Vrba

Odborí: **modernismus, ztracená generace, meziválečná lit.**
Země: **USA**

Rok vydání: **1952**

L. druh: **epika**

L. žánr: **novela**

Téma

„Člověka je možno zničit, ale ne porazit“; stařec vyrazí na lov velké ryby

Motivy

rybolov, oceán, síla vůle, přátelství, stará
x nová škola (motorové čluny atp.),
potrestání překročení hranice (vyjel
daleko na moře)

Časoprostor

kubánská vesnice poblíž Havany, oceán;
nejspíš 20. století

Postavy

Santiago – vytrvalý stařec

Manolin – chlapec, přítel *Santiaga*

Kompozice

chronologická bez členění

Vypravěč – er-forma

Jazykové prostředky

symbolika (krvavé ruce = Kristovo
utrpení, nese si stěžeň jako Kristus kříž),
jednoduché věty, rybářský slang, metoda
ledovce*

Obsah

Santiago je chudý rybář, který měl
poslední dobou na moři smůlu. Na lodi
mu dříve pomáhal *Manolin*, ovšem jeho
rodiče mu nařídili, aby se plavil s
konkurencí. Stařec se tedy na moře vydá
sám.

Vyjede daleko a brzy zabere ryba
opravdu obrovská. Prvních několik hodin
ji vůbec nevidí, ovšem dokáže to
odhadnout podle různých věcí. Dokáže
určovat směr podle větru, slunce a hvězd
a obecně je na moři velmi znalý. Nechá
se rybou táhnout celý den přes noc, aby
se unavila. Během celé plavby si sám se
sebou povídá. Jeho myšlenky si často
protiřečí. Po dlouhém boji, při kterém
málem nezvládne zůstat při vědomí rybu
zabije. Skoro se jí až omlouvá a referuje k
ní jako k bratrovi.

Přiváže ji na bok své lodky (je tak velká,
že se dovnitř nevezde) a vydá se na cestu
domů. Cestou na Kubánský břeh ho
ovšem přepadne několik žraloků.
Prvních pár je schopný zabít harpunou a
nožem připevněným k pádlu, ale žraloků
je mnoho a cestou celou rybu sežerou.

V noci v přístavu jako vždy složí stěžeň i
plachtu a odnese je k sobě domů (musí si
několikrát cestou odpočinout). Ráno
obyvatelé objeví obrovskou kostru ryby
na boku lodi a stařec si tak získá zpět
jejich uznání. Zdá se mu o lvech.

Literárně historický kontext

Ztracená generace. Obsahuje
autobiografické prvky (lov lvů, život na
Kubě). Jedná se o autorovu poslední
knihu, za kterou dostal v roce 1953
Pulitzerovu cenu a v roce 1954 Nobelovu
cenu.

*Většina obsahu je „pod povrchem“ a čtenář
se musí trochu zamyslet.

Ukázka

Přivázal rybu k přídi a k zádi a k veslařské lavičce uprostřed. Byla tak veliká, že mu to připadalo, jako by si k boku připoutával mnohem větší člun. [...] Měl v láhvi ještě dva doušky vody a jeden z poloviny vypil, jakmile snědl garnáty. Na tak velké zatížení plul člun docela dobře a stařec jej řídil s rukojetí kormidla v podpaží. Viděl na rybu a stačilo mu podívat se na ruce a přitlačit hřbet k zádi, aby se přesvědčil, že se to všechno skutečně stalo a že to nebyl sen. Jednu chvíli před koncem, když mu bylo tak špatně, ho napadlo, že se mu to možná zdá. A když potom viděl, jak se ryba vyhoupla z vody a utkvěla nehnutě na obloze, nežli dopadla zpátky, byl si jist, že se děje něco krajně podivného, a nemohl tomu uvěřit. A pak nějaký čas pořádně neviděl, třebaže teď viděl zase tak dobře jako jindy. [...] Díval se v jednom kuse na rybu, aby se ujistil, že je to všechno pravda. To bylo hodinu předtím, než ho napadl první žralok.

Ten žralok se neobjevil náhodou. Vyplaval už dříve z vodních hlubin, jakmile se temné mračno krve sesedlo a rozptýlilo v míli hlubokém moři. Vyřítil se nahoru tak rychle a tak naprosto bezhlavě, že prorazil hladinu modré vody a octl se ve slunci. Pak padl zpátky do moře, zachytily pach a vyrazil ve sledu člunu a ryby. [...]

Ted měl stařec hlavu jasnou a v pořádku a překypoval rozhodností, ale měl málo naděje. Bylo to příliš krásné na to, aby to vytrvalo, pomyslel si. Pohlédl letmo na velkou rybu a pozoroval dál blížícího se žraloka. Vyjde to na stejno, jako by se mi všechno jen zdálo, uvědomil si v duchu. Nemůžu mu zabránit, aby se na mě nevrhl, ale snad bych ho mohl dostat. Dentuso, proklet ho v duchu. Čert aby vzal tvou mámu! Žralok je rychle dohnal odzadu, a když se vrhl na rybu, viděl stařec jeho otevřenou tlamu a podivné oči a slyšel cvaknutí jeho zubů, když se zahryzl do rybího masa těsně nad ocasem. Žraloci hlava vyčnívala z vody a jeho hřbet se vynořoval a stařec slyšel, jak se na jeho velké rybě trhá kůže a maso. Vtom okamžiku vrazil stařec harpunu žralokovi do hlavy v těch místech, kde spojnice mezi očima prolínala čáru, táhnoucí se mu od nosu přímo vzad. Ty čáry nebylo ve skutečnosti vidět. Bylo vidět jen těžkou špičatou modrou hlavu a veliké oči a cvakající, dravě chňapající hltavé čelisti. Ale v těch místech má žralok mozek a stařec ho tam zasáhl. Zasáhl ho svýma krví pomazanýma rukama a vbodl mu tam dobře mířenou harpunu ze všech sil.

Vrazil mu ji tam bez naděje, ale odhodlaně a s naprostou škodolibou nenávistí. Žralok se převalil a stařec viděl, že mu v oku vyhasl život. A pak se převalil ještě jednou a zamotal se do dvou kliček provazu. Stařec věděl, že je mrtev, ale žralok to nechtěl uznat. Převrácený na záda mrskal ocasem a cvakal čelistmi a rozrýval hladinu jako rychlý motorový Člun. [...] „Urval aspoň dvacet kilo," řekl si stařec nahlas. A připravil mě o harpunu, pomyslel si, a o celé lanko, a moje ryba zase krvácí a to přiláká další...

Ernest Hemingway

1899–1961

spisovatel, novinář

VYSTUDOVAL

Oak Park and River Forest

High School

SMĚR

ztracená generace,
modernismus

Ernest Hemingway byl americký spisovatel, narozený 21. července 1899 a zemřelý 2. července 1961. Jeho život a literární kariéra se odehrály v období mezi první a druhou světovou válkou a během studené války. Hemingway byl silně ovlivněn svými zkušenostmi jako válečný zpravodaj, lovec a cestovatel.

Hemingwayho názory byly formovány jeho osobními zkušenostmi a vnímáním světa kolem něj. Byl známý svou maskulinní image a láskou k dobrodružství a riziku. Jeho literatura často reflektovala jeho zájem o téma jako je mužnost, síla lidské vůle a existence v tvrdých podmírkách.

Umělecky Hemingway zastupoval literární směr známý jako modernismus, ve kterém byl charakteristický jednoduchým a strohým stylem psaní, který se soustředil na esenciální prvky a vyhýbal se zbytečným zdobením. Jeho díla jsou často považována za příklad tzv. „metody ledovce“, kde pod povrchem zdánlivě jednoduchých situací skrývá složité a hluboké emocionální a filozofické téma.

Pro víc info viz otázku a angličtiny [2.4](#).

Mezi jeho známá díla patří:

1. **Sbohem, armádo (A Farewell to Arms)** – Román, který se odehrává během první světové války a sleduje příběh amerického dobrovolníka v italské armádě, který se zamiluje do anglické zdravotní sestry. Utečou spolu, ovšem jeho milenka potratí. Silně autobiografické.
2. **Komu zvoní hrana (For Whom the Bell Tolls)** – Román, který se odehrává během španělské občanské války a sleduje příběh amerického dobrovolníka, který se zapojí do boje proti fašistům. Hemingway v tomto díle zkoumá téma války, solidarity a lidské morálky.

Současníci

Romaine Rolland – Petr a Lucie, 1920

Erich Maria Remarque – Na západní frontě klid ([1.1.16](#)), 1928

Jaroslav Hašek – Osudy dobrého vojáka Švejka, 1923

1.1.5. Proměna

Autor: Franz Kafka

Překlad: V. Kafka

Období: 1. pol 20. st

Země: Praha/Rakousko

Rok vydání: 1915

L. druh: epika

L. žánr: povídka/novela

Téma

Abusrdní situace Řehoře Samsy .

Motivy

beznaděj, smíření, absurdita, samota

Časoprostor

rodinný byt, doba autora

Postavy

Řehoř Samsa – obchodní cestující, brouk

Markéta – řehořova sestra

řehořův otec a matka

Gréta – posluhovačka

vyjde z pokoje ven, aby si poslechl, jak jeho sestra hraje na housle. Otcem je zahnán zpět do pokoje a nad ránem osamocený umírá. Najde ho posluhovačka, která ho sama odklidí.

Rodině se uleví a vydávají se na výlet do města, probíráje nadějně plány do budoucna.

Literárně historický kontext

Pražská německá literatura. Vztah s jeho otcem byl velmi komplikovaný.

Kompozice – chronologická, tři kapitoly**Vypravěč** – er-forma**Jazykové prostředky**

spisovný jazyk, strohé (úřednické)

vyjadřování, eufemismy

Obsah

Řehoř Samsa se jednoho dne probudí jako brouk, lol. Jeho první starotí je, jak se jako hmyz dostane do práce. Během celé doby nepropadá depresím a uvažuje racionálně. Otec musí znova nastoupit do zaměstnání. Do jeho pokoje chodí jen jeho sestra, před kterou se schovává pod pohovkou. Při hádce o svůj oblíbený obraz ho spatří matka a omdlí, otec ho zraní vrhnutým jablkem.

Jak se zhoršuje řehořův zdravotní stav, zhoršuje se i atmosféra a finanční situace rodiny. Markétka navrhoje se řehoře zbavit. Do bytu se nastěhují podnájemníci, kteří o Řehořovi neví. Podají ovšem okamžitou výpověď, když

Ukázka

Když se Řehoř Samsa jednou ráno probudil z nepokojných snů, shledal, že se v posteli proměnil v jakýsi nestvůrný hmyz. Ležel na hřbetě tvrdém jak pancíř, a když trochu nadzvedl hlavu, uviděl své vyklenuté, hnědé břicho rozdělené obloukovitými výztuhami, na jehož vrcholu se sotva ještě držela přikrývka a tak tak že úplně nesklouzla dolů. Jeho četné, vzhledem k ostatnímu objemu žalostně tenké nohy se mu bezmocně komíhaly před očima.

Co se to se mnou stalo? pomyslel si. Nebyl to sen. Jeho pokoj, správný, jen trochu příliš malý lidský pokoj, spočíval klidně mezi čtyřmi dobře známými stěnami, Nad stolem, na němž byla rozložena vybalená kolekce vzorků soukenného zboží - Samsa byl obchodní cestující -, visel obrázek, který si nedávno vystříhl z jednoho ilustrovaného časopisu a zasadil do pěkného pozlaceného rámu. Představoval dámou, opatřenou kožešinovou čapkou a kožešinovým boa, jak vzprímeně sedí a nastavuje divákovi těžký kožešinový rukávník, v němž se jí ztrácí celé předloktí.

[...]

„Rozuměli jste jediné slovo?“ ptal se prokurista rodičů, „snad si z nás nedělá blázny?“ „Proboha,“ zvolala už matka s pláčem, „třeba je těžce nemocen a my ho tu trápíme. Markétko! Markétko!“ zvolala pak. „Co je, maminko?“ volala sestra z druhé strany. Domluovaly se přes Řehořův pokoj. „Musíš okamžitě k lékaři. Řehoř je nemocen. Honem pro lékaře. Slyšelas teď, jak Řehoř mluví?“ „To byl zvířecí hlas,“ řekl prokurista nápadně tiše ve srovnání s matčiným křikem. „Anno! Anno!“ volal otec skrz předsíň do kuchyně a zatleskal, „ihned běžte pro zámečníka!“ A už proběhla obě děvčata s šustícími sukňemi předsíní - jak se dokázala sestra tak rychle ustrojit? - a vyrazila z bytu. Ani nebylo slyšet bouchnout dveře; snad je nechaly otevřené, jak to bývá v bytech, kde se stalo velké neštěstí.

[...]

„Tak,“ řekl Řehoř a dobré si uvědomoval, že je jediný, kdo zachoval klid, „ihned se obléknu, sbalím kolekci a pojedu. Chcete ještě, chcete ještě, abych jel? Tak vidíte, pane prokuristo, nejsem umíněný a pracuji rád; s cestováním je svízel, ale já bych bez cestování nemohl žít. Kampak jdete, pane prokuristo? Do obchodu? Ano? Povíte tam všechno podle pravdy? Může se stát, že člověk není momentálně schopen pracovat, ale to je zrovna pravá chvíle, aby se vzpomnělo na jeho dřívější výkony a uvážilo se, že později, až se překážky odstraní, bude jistě pracovat s tím větší pílí a soustředěním... ,“

1.1.6. Farma Zvířat	Období: 1. p. 20. st.	Rok vydání: 1945
Autor: George Orwell (Eric Arthur Blair)	Světová lit. 20. st., sci-fi, antiutopie	L. druh: epika
Překlad: <i>G. Goessel</i>	Země: Británie	L. žánr: alegorický román (bajka)

Téma

kritika komunistického režimu, zejména v tehdejším SSSR

Motivy

pokrytectví, totalitní režimy, politika

Časoprostor

na Anglické farmě v době autora (v době existence SSSR)

Postavy

Major - prase, které přišlo s myšlenkou revoluce na farmě

Napoleon - kruté prase, které vydobíjí respekt silou

Kuliš - učil ostatní prasata číst a psát, nakonec vyhnán

Pištík - pravá ruka Napoleona

Boxer - pracovitý kůň, který je na konci zrazen

Pan Jones - bývalý majitel farmy vyhnán (a nahrazen) zvířaty

Kompozice – chronologická, kapitoly

Vypravěč – 3. os, vševedoucí

Jazykové prostředky

hodně přímé řeči (dialogy mezi zvířaty), metonymie (ovce tupé stádo, psi věrní, atp.) a metafore, celé je to alegorie, velká písmena pro Revoluci

Obsah

Pan Jones je alkoholik vlastník farmy, kde se nespokojená zvířata rozhodnou udělat převrat. V jeho vedení jsou prasata a nastolí systém až podezřele připomínající komunistický režim. V

knize lze nalézt motivy překrucování informací, slibů, nesmyslných dlouhodobých projektů, a ještě méně kvalitního života, než býval dříve. Věrný pracovní kůň Boxer, který je režimem vyzdvihoán, je na konci svého života zrazen a dán na salám. Prasata jen využívají tvárnosti obyvatelstva podobně, jako se to doopravdy dělo v SSSR.

Literárně historický kontext

Tato kniha vznikla během druhé světové války a ocenění se jí dostalo až o pár let později.

Ukázka

„[...] Copak není úplně jasné, soudruzi, že toto zlo našeho života pochází z tyranie lidských bytostí? Produkty naší práce nám budou patřit pouze tehdy, zbavíme-li se člověka! Mohli bychom získat svobodu a bohatství téměř ze dne na den! Co tedy musíme udělat? Ve dne v noci, tělem i duší pracovat na svržení lidské rasy. A to je moje poselství, soudruzi: REVOLUCE! Nevím, kdy přijde. Možná za týden, možná za sto let, ale vím tak jistě, jako vidím pod nohami tuhle slámu, že dříve či později zvítězí spravedlnost. A na to se soustřeďte, soudruzi. Zbývá vám už málo času! A především předejte toto mé poselství těm, kteří přijdou po vás, aby budoucí generace dovedly bitvu až do jejího vítězného konce. Nezapomeňte, soudruzi, že ve své odhodlanosti nesmíte ochabnout. Nic vás nesmí zarazit. Neposlouchejte nikdy ty, kteří vám budou tvrdit, že člověk a zvíře mají společné zájmy, že prospěch jednoho je prospěchem druhého. To vše jsou lži! člověk neuznává zájmy jiného tvora než sebe. A mezi námi zvířaty musí být dokonalá jednota a bojové soudružství. Všichni lidé jsou nepřátelé, všechna zvířata jsou si soudruhy! [...] Žádné zvíře nesmí nikdy bydlet v domě, spát v posteli, nosit šaty, pít alkohol, kouřit, používat peníze či obchodovat. Všechny lidské zvyky jsou špatné. A především: žádné zvíře nesmí nikdy tyranizovat jiné, slabé či silné, chytré či prosté. Všichni jsme si bratry. Žádné zvíře nesmí nikdy zabít jiné zvíře! Všechna zvířata jsou si rovna. [...]“

Někdy v té době se prasata najednou přestěhovala do Jonesova domu a udělala si z něj dům svůj. A zvířata si vzpomněla, že kdysi snad byla přijata rezoluce, která právě tyto praktiky zakazovala, a zase musel nastoupit Kvičoun a přesvědčovat je, že se pletou, že to je úplně jinak. Je absolutně nutné, řekl, aby prasata, která jsou jak známo mozky celé farmy, měla k dispozici klidné místo na práci. Je také v souladu s důstojností Vůdce (poslední dobou nazýval Napoleona vždy „Vůdcem“), aby žil a tvořil v domě, a ne v nějakém chlívě. Přesto však byla některá zvířata dost zaskočena, když se dozvěděla, že prasata nejenže jedí v kuchyni a udělala si z obýváku salon, ale k tomu všemu ještě spí v posteli. Boxer to jako vždycky vyřešil svým obligátním „Napoleon má vždycky pravdu!“, ale Jetelinka, která si dobře pamatovala na pravidlo výslovně zakazující spaní v posteli, šla za stodolu a pokoušela se tam rozluštit Sedmero přikázání napsané na vratech. I při sebevětší snaze se jí však nedářilo pospojovat jednotlivá písmena ve slova, a obrátila se proto na Lízu. „Lízo,“ řekla, „přečti mi Čtvrté přikázání. Není tam náhodou něco o zákazu spaní v postelích?“. Líza s občasným zakoktnutím nakonec nápis přečetla. „Ríká se tu: „Žádné zvíře nebude nikdy spát v posteli s prostěradly.“. To je vážně zvláštní, Jetelinka si ne a ne vzpomenout, že by se ve Čtvrtém přikázání říkalo něco o prostěradlech.

jorjor wel

1903–1950 (46 let)

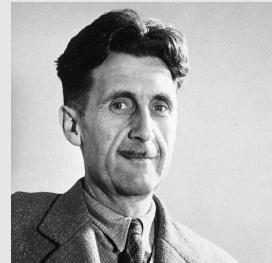
žurnalista, esejista,
literární kritik

VYSTUDOVAL

Eton College

SMĚR

antiautoritářský, dystopie

George Orwell, vlastním jménem Eric Arthur Blair, byl britský spisovatel, novinář a esejista, známý svou ostrou kritikou totalitních režimů a manipulace mocí. Narodil se v roce 1903 v Indii a zemřel v roce 1950. Jeho literární dílo je pečlivě propracovaným zrcadlem společnosti, ve které žil, a jeho názory se formovaly v turbulentním období 20. století, které zahrnovalo období mezi dvěma světovými válkami a studenou válku. Zapojil se do Španělské občanské války za vládní (marxistickou) stranu. V ČSSR byl ve své době na seznamu zakázaných autorů, jeho knihy vycházely v exilu.

Orwell byl člověk komplikovaný. Byl to sice zarytí marxista, ale naprosto odmítal autoritářství. Umělecky Orwell zastupoval především literární směr známý jako dystopie, ve kterém se zaměřuje na odhalení temných stránek společnosti a varuje před možnými důsledky mocenského zneužití. Jeho styl psaní je přímočarý, strohý a plný sarkastického humoru. Zemřel na tuberkulózu, kvůli které se neúčastnil WWII.

Mezi další nejslavnější díla George Orwella patří:

1. **1984** – Dystopický román, který popisuje totalitní společnost ovládanou jedinou stranou, Big Brotherem. Orwell v tomto díle varuje před nadměrným vládním dohledem, manipulací informací a ztrátou osobní svobody.
2. **Hold Katalánsku** – osobní zkušenosti a poznatky z doby od prosince 1936 do června 1937 o španělské občanské válce, které se aktivně zúčastnil v řadách milice strany POUM (antistalinistická a marxistická).

Současníci*R. Bradbury – 451° F. (1.1.3), 1984**Karel Čapek – R. U. R. (1.1.10), 1920**Isaac Asimov – Já, robot, 1950*

1.1.7. Malý princ
Autor: Antoine Marie Roger de Saint-Exupéry
Překlad: Z. Stavinohová

Období: Světová meziválečná lit.
Země: Francie

Rok vydání: 1943
L. druh: epika
L. žánr: filozofická pohádka

Téma

Poukázání na rozdíly mezi světem dospělých a dětí. Důraz na důležitost přátelství, lásky a věrnosti.

Motivy

tajemno, priority v životě, kresba

Časoprostor

v průběhu 8 dní, na Sahaře a ve vesmíru

Postavy

Malý princ – chlapec z asteroidu B-612, mírný a citlivý, symbol dítěte

Pilot – autor, symbol dospělého

Liška – symbol přítelkyně

Had – symbol smrti

Růže – láska Malého prince

postavy z planet – viz **Obsah**

Kompozice

27 krátkých kapitol, začátek a konec chronologicky, nevštěvování planetek retrospektivně

Vypravěč – ich-forma, v pasážích o životě Malého prince vševedoucí er-f.

Jazykové prostředky

zdrobněliny, archaismy, přímá řeč, alegorie, vnitřní monolog (*M. prince*), symboly, metafory

Obsah

Autor stroskotá na Sahaře, kde potká malého prince; ten odletěl ze své Planety B612 (o kterou se dobře stará) kvůli starostem se svojí růží. Nechává si nakreslit beránka v krabici. Na své cestě

navštíví několik planet se specifickými postavami:

1. *Král* chce někomu rozkazovat, ale na planetě nikdo jiný není. Chtěl z *MP* udělat svého poddaného.
2. *Domýšlivec* si přál, aby ho *MP* obdivoval, opět osamocený.
3. *Pijan* pil aby zapomněl, že se stydí, za to, že pije.
4. *Byznysmen* je „vážný člověk“ co nemá čas na hlouposti a stále přepočítává své hvězdy, se kterými nic nedělá.
5. *Lampář* se jako jediný nezabývá jen sám sebou, jeho planeta se točí čím dál tím rychleji a nestihá.
6. *Zeměpisec* zakresluje „nepomíjivé“ věci, doporučí *MP* navštívit Zemi.

Na poušti potkává lišku, kterou si ochočí. Uvědomuje si, že je zodpovědný za svou růži. Procházejí spolu s *Pilotem* pouští, než se nakonec *MP* nechá zabít hadem, vrací se starat o svojí růži/planetu.

Literárně historický kontext

Autor skutečně jednou na Sahaře ztroskotal. Dílo bylo přeloženo do více jak 400 jazyků a dialektů.* V knize lze vidět hodně symbolů z autorova života – letec, liška (jeho new-yorská přítelkyně). Inspirací mu bylo Pražské Jezulátko.†

*Mimo jiné i do hantecu, brněnské variety češtiny.

†Inspirací bylo i P. Coelhovi (Alchymista), který se k němu modlil, aby se stal spisovatelem; po 200 milionech prodaných výtisků svých knih mu daroval obleček a nedá na něj dopustit.

Ukázka

„Ale podívej se ... to není beránek, to je beran. Má rohy...“

Tak jsem kresbu znovu předělal.

On ji však zase odmítl jako ty předcházející: „Ten je moc starý. Já chci takového, aby dlouho žil.“

A tu, protože jsem ztratil trpělivost a protože jsem spěchal, abych se co nejdřív pustil do rozebírání motoru, načmáral jsem tuhle kresbu a prohlásil jsem: „To je bedýnka. Beránek, kterého chceš, je uvnitř.“

Ale byl jsem velice překvapen, když se obličeji malého soudce rozzářil.

„Právě tak jsem to chtěl. Myslím, že ten beránek bude potřebovat hodně trávy?“

„Je to hrozné zaměstnání. Kdysi to vyhovovalo. Zhášel jsem ráno a rozžínal večer. Zbývající část dne jsem si mohl odpočinout a zbytek noci spát...“

„A od té doby se příkaz změnil?“

„Příkaz se nezměnil,“ řekl lampář. „To je právě to strašné! Planeta se rok od roku točila rychleji, a příkaz se nezměnil!“

„No a?“ divil se malý princ.

„No a teď se otočí jednou za minutu a já nemám ani vteřinku klidu. Rozsvěcuji a zháším jednou za minutu.“

„To je divné! Dny u tebe trvají minutu!“

„To není vůbec divné,“ řekl lampář. „Už je tomu měsíc, co spolu hovoříme.“

„Měsíc?“

„Ano. Třicet minut. Třicet dní. Dobrý večer.“

A zase rozsvítí svou svítílnu.

„Ovšem,“ řekla liška. „Ty jsi pro mne jen malým chlapcem podobným statisícům malých chlapců. Nepotřebuji tě a ty mě také nepotřebuješ. Jsem pro tebe jen liškou podobnou statisícům lišek. Ale když si mě ochočíš, budeme potřebovat jeden druhého. Budeš pro mne jediným na světě a já zase pro tebe jedinou na světě...“

„Začínám chápat,“ řekl malý princ. „Znám jednu květinu ... myslím, že si mě ochočila...“

„To je možné,“ dodala liška. „Na Zemi je vidět všelicos...“

„Ó, to není na Zemi,“ řekl malý princ.

Antoine Marie Jean-Baptiste Roger, comte de Saint-Exupéry
1900–1944 (44 let)
letec, spisovatel

VYSTUDOVAL
Villa St. Jean International School (katolická škola)

SMĚR
existencialismus

Antoine de Saint-Exupéry byl francouzský spisovatel, letec a filozof, narodil se 29. června 1900 a zemřel 31. července 1944. Jeho život byl poznamenán nejen válečnými zkušenostmi, ale i fascinací letectvím a touhou po pochopení lidské podstaty.

Exupéryova éra spadá do období mezi dvěma světovými válkami, což ovlivnilo jeho pohled na svět. Byl svědkem rozpadu starých řádů a vzestupu totalitarismu, což se promítlo do jeho díla, kde se často zabýval tématy jako je smysl života, lidská solidarita a utrpení.

Umělecky Exupéry zastupoval především literární směr známý jako existentialismus, ve kterém se zkoumají otázky lidské existence a svobody. Jeho díla jsou poznamenána hlubokou melancholií a touhou po smyslu a lidské blízkosti.

Mezi jeho další známá díla patří:

1. **Citadela (Citadelle)** - Exupéryho poslední dílo, filozofická esej, ve kterém se zabývá otázkou lidské existence a smyslu života. Autor se snaží předat své myšlenky o morálce, solidaritě a lidské odpovědnosti.
2. **Noční let (Vol de nuit)** - Román inspirovaný autorovými vlastními zkušenostmi jako letec poštovních letadel. Příběh sleduje dramatický let poštáka do Patagonie a zkoumá téma lidské odvahy, obětavosti a touhy po dobrodružství.

Současníci

Franz Kafka – Proměna (1.1.5), 1915

Hermann Hesse – Siddhartha, 1922

Virginia Woolfová – Na majáku, 1927

1.1.8. České nebe
Autoři: Z. Svěrák, L. Smoljak, J. Cimrman

Období: **porevoluční**
Země: **ČR**

Rok vydání: **2008**
L. druh: **drama**
L. žánr: **komedie**

Téma

Průlet českou historií, národní hrdost.

Motivy

poukazování na dobré i špatné skutky/
osobnosti, cimrmanovský humor

Časoprostor

v době IWW v nebeské kavárně

Postavy

J. Amos Komenský – učitel národů
Sv. Václav – vedoucí nebeské komise
Praotec Čech – prostý pohan
Mistr Jan Hus – konzerva
K. H. Borovský – nejmodernější člen
Babička – prostá a mírumilovná
Miroslav Tyrš – tělocvikář
maršálek Radecký – člen rakouské
komise, „namyšlený“

Kompozice

seminář + hra; chronologická a ustálená
(i v jejich dalších hrách); 1 dějství

Jazykové prostředky

scénické poznámky, spisovná i hovorová
čeština, citace z národních písní i oper

Obsah

Do české nebeské komise se vybírají tři noví členové. Hlasuje se a během toho rozmlouvají, koho pustit z očistce do nebe. Celé je to podtrženo faktem, že se na zemi momentálně odehrává první světová válka. Maršálek Hradecký tvrdí, že je česká komise podřízena rakouské. Nakonec je „králem českých zemí“ zvolen T. G. Masaryk.

Literárně historický kontext

Symbolická poslední hra Smoljaka a Svěráka (kšaft = závěť).

Ukázka

(*Praotec Čech sedí na jevišti a kochá se pohanskými bůžky, které vytahuje z pytle u svých nohou. Když vstoupí Komenský, praotec bůžky rychle schová. Komenský vypadá tak, jak ho známe z obrázku. Přes rameno má na šnůrce černou školní tabulku s pisátkem a hubkou. V ruce drží velkou tlustou knihu a plátěný pytlík se svačinou.*)

Komenský: Praotče Čechu! Já ti jednou ty tvoje zatracené bůžky vezmu a vyhodím na smetiště. Podívej, ty jako pohan bys tady v křesťanském nebi správně neměl být. Proč jsem tě naučil čist? Proč ti nosím nejnovější knížky, které dole vyjdou?

Praotec: Všechno už jsem přečet. Až na toho Stanislava Krychli Neumanna.

Komenský: Stanislava Kostku Neumanna. Tak toho čist nemusíš. To je pohan jako ty. Představ si, že by tě s těmi modlami přistihl svatý Václav. No, pověz, co ti minule řekl.

Praotec: Ještě jednou, a pomažeš.

Komenský: Ale kde vězí? Už by tu měl být.

Praotec: Asi se někde modlí.

Komenský: To ho neomlouvá. Já se také modlím, a chodím včas. Ale než přijde, vyzkouším tě. Promrskáme si česká operní díla. Kdo složil Rusalku?

Praotec: Zdeněk Fibich.

Komenský: Chyba. Antonín Dvořák. Kdo složil Prodanou nevěstu?

Praotec: Bedřich...

Komenský: Správně...

Praotec: Podmáslí!

1.1.9. Bílá nemoc
Autor: Karel Čapek
Překlad: —

Období: **Meziválečná lit.** Rok vydání: **1937**
Země: **ČS – První republika** L. druh: **drama**
L. žánr: **válečná tragédie**

Téma

touha pro zastavení války, varování před nacismem

Motivy

individualita, touha po moci/slávě

Časoprostor

autorova současnost, místo neurčité (symbolika a původ však naznačuje Německo a Česko)

Postavy

Doktor Galén (Dědina) - naivní, snaží se zastavit válku (ref. na R. U. R [1.1.10](#))

Maršál - voják, protipól Galéna, diktátor (připodobnění Adolfu Hitlerovi)

Baron Krüg - přítel Maršála, výrobce zbraní

Sigelius - dvorní rada, touží po slávě

Kompozice

chronologická, tragický konec

Jazykové prostředky

pisovná čeština, dialogy, cizí slova, nářečí, knižní slovní zásoba

Obsah*

V zemi se rozohnala smrtelná bílá nemoc, na kterou našel lék mladý doktor Galén. Ten na začátku léčí pouze chudé; když nemoc chytí zbrojař Krüg, odmítne ho vyléčit, pokud Maršál neuzavře mír; nesvolí a Krüg se zoufalství spáchá sebevraždu. Nakonec nemoc chytne i

*V původní verzi hry Dr. G. posílá recept na lék svému příteli do zahraničí, takže naděje na konci zůstává. Dneska se to takhle ale už nehraje.

Maršál a po přemlouvání se rozhodne za svůj život mír uzavřít.

Na cestě do paláce je však Galén zastaven pro-válečným davem, kterým je ušlapán. Válka vypukne.

Literárně historický kontext

Zfilmováno Hugem Haasem už v roce vydání. Působí jako varování před rozpínáním nacistického Německa.

Autor

Český novinář, dramatik a spisovatel. Mladší bratr Josefa Čapka. Člen skupiny Pátečníci. Dobrý přítel T. G. M. Manžel herečky Olgy Scheinpflugové. Zemřel pár měsíců před okupací roku 1938.[†] Jeho práce poukazuje na přílišnou rychlosť lidského pokroku, kritizuje fašismus, podporuje pacifismus.

Další díla

Válka s mloky – próza, antiutopie

R. U. R. ([1.1.10](#)) – varování před zneužitím technologií

Věc Makropulos – úvaha nad nesmrtelností

[†]Nejspíš pro jeho dobro; po abdikaci Edvarda Beneše se stal defakto symbolem první republiky a tak trochu obětním beránkem.

Ukázka

Ulice.

Zástup lidí s prapory. Zpěv. Do toho volání: Ať žije maršál! Ať žije válka! Sláva maršálovi!

SYN (*z prvního aktu*): A všichni najednou: Ať žije válka!

ZÁSTUP: Ať žije válka!

SYN: Nás vede maršál!

ZÁSTUP: Nás vede maršál!

SYN: Ať žije maršál!

ZÁSTUP: Maršál! Maršál!

(Houkání auta, které si nemůže zástupem prorazit cestu.)

DR. GALÉN (*vyběhne s kufříkem v ruce*): Doběhnu pěšky... Dovolte pro- sím...
Prosím vás, pusťte mě... někdo mě čeká...

SYN: Občané, volejte: Ať žije maršál! Ať žije válka!

DR. GALÉN: Ne! Válka ne! Nesmí být žádná válka! Poslyšte, ne, válka nesmí být!

VÝKŘIKY: Co to říkal? – Zrácce! – Zbabělec! – Mažte ho!

DR. GALÉN: Musí být mír! Pusťte mne – Já jdu k maršálovi –

VÝKŘIKY: Urazil maršála! – Na lucernu! – Zabte ho!

(Hlučící zástup se zavře kolem Dr. Galéna. Zmatená vřava.)

(Zástup se rozestupuje. Na zemi leží Dr. Galén a jeho kufřík.)

SYN (*kopne do něho*): Vstávej, potvoro! Koukej mazat, nebo –

JEDEN ZE ZÁSTUPU (*klekne k ležícímu*): Počkat, občane. Ono je po něm.

SYN: Žádná škoda. O jednoho zrádce míň. Sláva maršálovi!

ZÁSTUP: Ať žije maršál! Maršál! Mar-šál!

SYN (*otevře kufřík*): Hele, byl to nějaký doktor! (*Rozbíjí lahvičky s léky a dupe na ně.*)
Tak! Ať žije válka! Ať žije maršál!

ZÁSTUP (*valí se dál*): Maršál! Mar-šál! Ať – žije – maršál!

Opona.

1.1.10. R. U. R.
Autor: Karel Čapek
Překlad: —

Období: Meziválečná lit.
Země: ČS – První republika
Rok vydání: 1920
L. druh: drama
L. žánr: sci-fi tragédie

Téma

Hrozba nadvlády strojů, varování před rapidním technologickým pokrokem.

Motivy

hodnota lidská práce, kapitalismus, biblické (Adam a Eva)

Časoprostor

bez bližšího časového určení někdy v budoucnosti, Rossumův ostrov

Postavy*

Harry Domin – Hlavní ředitel

Rossumových závodů, hraje si na boha
Dr. Gall – ředitel výzkumného oddělení
(ref. na Bílou nemoc 1.1.9)

Alquist – stavitel robotů, autor své názory vykládá skrz něj

Helena Gloryová – symbol ženy, manželka *H. D.*, tragická postava

Busman – vrchní účetní, žid

Nána – služebná, konzervativní

Prim a Helena – „probuzení“ roboti

Kompozice

chronologická, tři dějství

Jazykové prostředky

čistě spisovný jazyk (kromě Nány), technobabble[†], zdvojené r „hrrozné“, knižní výrazy, nové slovo „robot“

Obsah

Na Rossumův ostrov přijede *H. Gloryová*, dcera prezidenta a chce ukázat závod na výrobu robotů. Chce k robotům promluvit, proč se sebou nechají zacházet jako se stroji na práci. Jsou k nerozeznání od lidí, ovšem nemají city. Helena na ostrově zůstane a vezme si za manžela *H. Domina*. Za deset let se roboti používají už i k válkám a *Helenu* trápí jejich absence citů, tak přemluví *Dr. Galla*, aby takové roboty vyrobil. Na světě se postupně přestávají rodit děti a roboti se začínají bouřit. Helena spálí plány na výrobu robotů, ostrov je přepaden a přžívá pouze *Alquist*. Roboti si uvědomí, že vyhynou, tak prosí Alquista, aby znova vytvořil plány na výrobu. To se mu nepodaří, ovšem najde dva roboty *Prima* a *Helenu*, kteří mají city a tudíž by se mohli stát počátkem nové civilizace,

Literárně historický kontext

Celosvětově známá hra. Slovo *robot* vymyslel bratr Josef Čapek[‡]. Varování před zneužitím techniky. Chvalba práce. Naprostě nadčasové dílo.

*Jména postav jsou symboly samy o sobě – Domin z latiny pán, Busman businessman, Trojská Helena, Prim první

[†]Často lékařské termíny jako „protoplazma“, aby to znělo chytře

[‡]„Ale já nevím, jak mám ty umělé dělníky nazvat. Řekl bych jim laboři, ale připadá mně to nějak papírové.“ – „Tak jim řekni roboty,“ mumlal malíř se štětcem v ústech a maloval dál.

Ukázka

DOMIN: Pojďte sem k oknu. Co vidíte?

HELENA: Zedníky.

DOMIN: To jsou Roboti. Všichni naši dělníci jsou Roboti. A tadydole, vidíte něco?

HELENA: Nějaká kancelář.

DOMIN: Účtárna. A v ní –

HELENA: – plno úředníků.

DOMIN: To jsou Roboti. Všichni naši úředníci jsou Roboti. Až uvidíte továrnu –

(*Vtom spustí tovární písťaly a sirény.*)

DOMIN: Poledne. Roboti nevědí, kdy přestat v práci. Ve dvě hodiny vám ukážu díže.

HELENA: Půjdu. (*Primus jí zastupuje cestu.*) Pusť, Prime! Pusť mne tam!

PRIMUS: Nepůjdeš, Heleno! Prosím tě, jdi, tady nesmíš být!

HELENA: Já skočím z okna, Prime. Půjdeš-li tam, skočím z okna!

PRIMUS (zadrží ji): Nepustím! (*K Alquistovi:*) Nikoho, starý, nezabiješ!

ALQUIST: Proč?

PRIMUS: My – my – patříme k sobě.

ALQUIST: Ty jsi řekl. (*Otevře dveře ve středu.*) Ticho. Jděte.

PRIMUS: Kam?

ALQUIST (šepcem): Kam chcete. Heleno, veď ho. (*Strká je ven.*) Jdi, Adame. Jdi, Evo; budeš mu ženou. Buď jí mužem, Prime.

(*Zavírá za nimi.*)

ALQUIST (sám): Požehnaný dni! (*Jde po špičkách ke stolu a vylévá zkumavky na zem.*) Svátku dne šestého! [...] “A stvořil Bůh člověka k obrazu svému: k obrazu božímu stvořil ho, muže a ženu stvořil je. [...] Rossume, Fabry, Galle, velicí vynálezci, co jste vynalezli velkého proti té dívce, proti tomu chlapci, proti tomu prvnímu páru, který vynášel lásku, pláč, úsměv milování, lásku muže a ženy? Přírodo, přírodo, život nezahyne! Kamarádi, Heleno, život nezahyne! Zase se začne z lásky, začne se nahý a maličký; ujme se v pustině, a nebude mu k ničemu, co jsme dělali a budovali, k ničemu města a továrny, k ničemu naše umění, k ničemu naše myšlenky, a přece nezahyne! [...] Nezahyne! (*Rozpráhne ruce.*) Nezahyne!

Opona

Karel Čapek

1890 – 1938 (48 let)

POVOLÁNÍspisovatel, novinář,
dramatik, filozof, fotograf,
překladatel**VYSTUDOVAL**gymnázium, estetiku na
UK (doktorát z filozofie)**SMĚR**pragmatismus,
protinacistická literatura

Čapkova tvorba byla poznamenána kritickým pohledem na společnost a zároveň smyslem pro humor. Byl liberálně a demokraticky orientovaný intelektuál, který se ve svých dílech snažil zkoumat a kritizovat různé aspekty moderního života, včetně technologického pokroku, politiky a lidské psychologie. Byl mistrem jazyka a svou schopností hrát si s ním dokázal „psát i pro úplné debily“.

Kvůli chronické nemoci kloubů se nemohl účastnit WWI. Chvíli působil jako soukromý učitel.

Pátečníci – skupina politických a kulturních osobností, co se každý pátek scházela ve vile bratří Čapků. Hlavně: *T. G. Masaryk, E. Beneš, E. Bass., F. Langer* a další.

Stal se redaktorem několika deníků a časopisů, především Lidových novin.

Mezi Čapkova nejslavnější díla patří:

1. Dášeňka čili život štěněte – napsané a fotografované s Josefem Čapkem, je vyprávění o narození a růstu štěňátka; foxteriéra Dášeňky. Karel Čapek vypráví tomuto pejskovi psí pohádky, které jsou tak trochu také bajkami.
2. Válka s mloky – Satirický román, který ironicky reflekтуje mezinárodní politiku a vzestup totalitních režimů. Čapek využívá motiv mloků jako metaforu pro expanzionistické a zotročující tendenze lidské společnosti.
3. Povídky z jedné kapsy – Povídky s detektivní tematikou. Jejich příběh je podáván humornou formou. Hrdina většinou není velký zločinec, ale zlodějíček, také kriminalista je obyčejný člověk. V těchto dílech jde především o vystižení různých typů osob. V povídках se odráží relativismus; není přesně dána pravda, záleží na úhlu pohledu.

Současníci*Karel Poláček* – Bylo nás pět, 1946**Eduard Bass* – Cirkus Humberto, 1941*Josef Čapek* – Povídání o pejskovi a kočičce, 1929*George Orwell* - Farma zvířat (1.1.6), 1945

*Román ve skutečnosti dopsal těsně před svým odchodem do Terezína v roce 1943.

1.1.11. Krysař

Autor: Viktor Dyk

Období: přelom 20. a 21.

st., neoklasicismus

Země: České země

Rok vydání: ~1920

L. druh: epika

L. žánr: próza, novela

Téma

Krysař se za jejich lhostejnost mstí občanům města Hammeln. Volné zpracování středovécké saské pověsti.

Motivy

maloměšťanství, láska, smrt, zneužívání postavení hodnostářů, biblické

Časoprostor

městečko Hammeln, doba neurčita (pravděpodobně 13. st. podle pověsti)

Postavy

Krysař – bezejmenný, komplikovaný, tajemný, obávaný, podivín

Agnes – pohledná milenka Krysaře

Dlouhý Kristian – milenec *Agnes*

Strumm a Frosh – krejčí a truhlář, radní co nesplní svůj slib *Krysaři*

Sepp Jörgen – chudý rybář, zpomalený

Kompozice – kapitoly**Vypravěč** – er-forma**Jazykové prostředky**

citové zabarvení, symboly, personifikace, řečnické otázky, krátké holé věty

Obsah

Krysař přichází do města v době, kdy je sužováno přemnoženými krysami, a nabídne představitelům města, že je za sto rýnských hlodavců zbaví. O místní obyvatele se nezajímá, dokud se nezamiluje do dívky jménem Agnes.

Později dochází k hádce krysaře s konšely, neboť mu město nechce vyplatit slíbenou sumu. Dále krysař zjistí, že Agnes čeká dítě se svým milencem

Kristiánem. Poté se potká se služebníkem dábla (faustovský motiv), který ho nabádá, aby použil kouzlo své píšťaly proti lidem. Krysař odmítá, a přestože má s místními nevyřízené účty, rozhodne se město opustit. Jeho cit k Agnes ho však táhne zpět.

Po návratu se dovídá, že se Agnes po jeho odchodu utopila v řece. Nemá proto již důvod město Hammeln chránit – zahraje na svou píšťalu a všechny obyvatele odvede do propasti na hoře Koppel, která podle pověsti vede do země sedmihradské, pozemského ráje. Sám je po chvíli následuje. Jediný, kdo se vábení píšťaly vzepře, je prostoduschý rybář Sepp Jörgen, který zaslechne nářek bezmocného nemluvněte a rozhodne se mu pomoci.

Literárně historický kontext

Původním názvem *Pravdivý příběh*, vyšel poprvé v časopise Lumír (1911). Autor patřil do skupiny buřičů. Buřícká literatura se na přelomu 19. a 20. století vymezovala proti hospodářskému růstu a změnám ve společnosti.

Směr

Neoklasicismus – z období romantismu. Nevyzdvyhuje city, ale intelekt. Děj má spád. Nadčasové jevy, Typicky povídky a novely. *Paul Ernest, František Langer*.

Ukázka

A krysař zapískal na svou píšťalu.

Nebyl to však tenký, tlumený tón, kterým vábil myši. Zvuk zněl plně a mocně; srdce při něm prudce zabušilo, krok se bezděčně zrychlil a probouzelo se – tiše, oh, tiše! – vše, co dřímalо v hlubokém nitru. Ale jak rychle šla tato píseň ze sna do života a z života do smrti! Jak tragické a velké vypětí! Jak jímavý a nezapomenutelný hlas!

Krysař pískal.

Šílená slyšela zvuk píšťaly. Její smích zchladl na rtech a mizel; a náhle – poslední ozvěna jejího smíchu se ještě vracela – vypukla v pláč. Slzy jí kanuly z očí. Bylo jí, jako by Agnes brala za ruku a říkala: „Pojď!“

Šla za krysařem.

Krysař vyšel na ulici. Mocně a silně zněla jeho píšťala. Kdo ji slyšel, propadl krysařově svodu. Ustal od své práce a šel. Nedořekl slova a šel. Pradleny praly na dvoře Erhardtova domu. Byly mladé a svěží a hovořily o svých milencích. Ale krysař hvízdal. Zapomněly na bělostné prádlo i na chtivé milence a šly za krysařem.

Ve Froschově dílně pracovali truhláři. Dělali lože a chválili krásu svých milých. Ale krysařova píšťala jim nedovolila jejich práci i hovor dokončit. Šli za krysařem.

Květinářka a dohadovačka Elsbeth právě přemlouvala počestnou Susu Tölschovou, sirotka, sloužícího u radního Lamberta. Cinkala zlatými dukáty, opíjejícími sluch i oči. Ale když právě Susa podléhala svodům staré kuplířky, která jí líčila dobré bydlo a blahý osud, zazněla krysařova píseň. A Elsbeth i Susa šly za krysařem.

Dělníci ve Strummově dílně stříhali vzácná sukna. Slyšeli však zvuk krysařovy píšťaly, nechali vzácné látky i hovor o dálných mořích a velkých přístavech a šli tam, kde zněla píseň krysaře, vábivá i teskná zároveň. Míjeli krčmu „U Žíznivého člověka“. Krčmář Röger stál ve dveřích ve své nízké čepici, vždy připraven se sklonit a usmát. Černá Líza stála za jeho zády, ukazovala se i skrývala, vždy připravena se usmívat a milovat. Krysařova píšťala odvedla Rögera i Černou Lízu, jako bere dravá voda břeh.

Krysařova píšťala probouzela staré sny a staré hoře. Zhýřilec naklonil svou hlavu; za zvuku píšťaly viděl dávno mrtvou matku, hladící čílko kučeravého hochu, který už dávno není. Za zvuku píšťaly viděl svoji budoucnost: prázdné, bědné, hanebné stáří!

Nejnestoudnější frejířka ve městě – Dora, si vzpomněla na hocha s modrýma očima, kterého kdysi dobře milovala. Vzpomněla si na smrt zrazeného. A vzpomněla si i na všechny ty, kteří přišli potom. Vzpomněla si na opovržlivé pohledy těch, kteří plaše odcházejí před svítáním. Vzpomněla si na vrásky, které ráno viděla v zrcadle.

Viktor Dyk

1877 – 1931 (51 let)

POVOLÁNÍ – politik,
 básník, dramatik, novinář,
 kritik divadelní i literární,
 šachista

VYSTUDOVAL

gymnázium a práva na UK

SMĚR

buřič, později nacionalista

Viktor Dyk byl významný český spisovatel, básník a dramatik, aktivní především na přelomu 19. a 20. Narodil se v Pšovce u Mělníka. Jeho tvorba reflektovala dynamické a komplikované období před první světovou válkou a meziválečnou érou, během níž se česká společnost intenzivně potýkala s otázkami identity, politiky a sociálních nerovností.

Dyk se stal hlasem své doby, jehož názory se prolínaly s mnoha společenskými debatami. Byl liberálně a demokraticky orientovaný, což se odráželo jak v jeho literatuře, tak i ve veřejném životě. Své obdivuhodné nadání využíval ke kritice sociální nespravedlnosti a korupce, což ho často stavělo do opozice vůči tehdejší politické a společenské situaci.

Umělecky Viktor Dyk zastupoval zejména romantismus a symbolismus, přičemž propojoval jejich prvky s realistickým zobrazováním lidských osudů a společenských problémů. Jeho díla jsou důkazem hlubokého porozumění lidské psychologie.

Mezi jeho nejvýznamnější díla patří:

1. **Satiry a sarkasmy** – Politická satira a poezie. V prvním oddíle této sbírky se nachází řada epitafů, jimiž básník charakterizoval své literární přátele, nepřátele i sebe.
2. **Zmoudření Dona Quijota** – Divadelní hra. Drží se děje i smyslu původního románu, ale liší se hlavně závěrem; Dykův don Quijot skutečně zmoudří, ale zaplatí za to smrtelnou sklíčeností a bezútěšným zoufalstvím.

Současníci

Josef Čapek – Povídání o pejskovi a kočičce, 1929

Antonín Sova – Květy intimních nálad, 1891

1.1.12. Čekání na Godota
Autor: **Samuel Beckett**
Překlad: *P. Ouředník*

Období: **poválečné**
Země: **Irsko**

Rok vydání: **1952**
L. druh: **drama**
L. žánr: **absurdní drama**

Téma
čekání na Godota

Motivy
čekání na Godota

Časoprostor
u stromu, dva dny

Postavy
Estragon (Gogo) a Vladimír (Danda) –
vlastně jedna schizofrenní postava
Pozzo – otrokář?
Lucky – otrok?
Chlapec – komunikuje s Godotem

Kompozice – chronologická, možná
také ne, ale je to jedno; dvě dějství, co na
sebe trochu navazují

Jazykové prostředky
vulgarismy

Obsah
Doslova se jenom čeká na Godota.

V normální konverzaci je něco, čemu se
říká konverzační maximy^{*}, tohle dílo
porušuje všechny.

Snažit se jakkoliv příběhově zkoumat, co
se děje, je skvělý způsob jak zjistit, jaké
to musí být po lobotomii.

Literárně historický kontext
Je to jedno z nejhranějších dramat
dvacátého století.

^{*}Konverzační Maxymy jsou pravidla, jak
úspěšně komunikovat. Např. maxima relevance;
při popisu události bychom se měli držet hlavní
myšlenky a „podstatnosti“ sdělení.

Ukázka

Vladimír Poručte mu, aby zazpíval, než odejdete.

Pozzo Komu?

Vladimír Luckymu.

Pozzo Zazpíval?

Vladimír Nebo přemýšlel. Anebo recitoval.

Pozzo Vždyť je němý.

Vladimír Němý!

Pozzo Naprosto. Nemůže ani sténat.

Vladimír Němý! Od kdy?

Pozzo (náhle zuřivě) Copak mě nepřestanete otravovat svými historkami o čase? To je k zbláznění! Kdy! Kdy! Jednoho dne, to vám nestačí, jednoho dne, který byl jako všechny jiné, oněměl, jednoho dne jsem oslepl, jednoho dne ohluchnem, jednoho dne jsme se narodili, jednoho dne zemřem, ten samý den, ten samý okamžik, to vám nestačí? (Vážněji) Ony rodí rozkročmo nad hrobem, den zazáří na okamžik, pak je opět noc. (Zatáhne za provaz) Kupředu!

Samuel Beckett

1906–1989

dramatik, básník

VYSTUDOVAL

Trinity College

SMĚR

absurdismus

Psal eseje, prózy a básně, ovšem proslavil se hlavně svými absurdními dramaty. Celý život se potýkal s alkoholismem a depresemi.

Hercům při zkouškách odmítal odpovídat na otázky a zakazoval jim „přehrávat“. Také odmítal jakékoli interpretace jeho díla.

Navazoval na existentialistické dílo zejména Alberta Camuse (se kterým se i osobně znal).

Velkou část svého života strávil ve Francii a během války byl součástí odboje.

Mezi jeho další díla patří:

1. **Hra** – obsahuje pouze postavy M, Ž1 a Ž2 v milostném trojúhelníku. Mluví jen postava, na kterou svítí reflektor. Nakonec jsou to spíš zpovědi jednotlivých postav.
2. **Šťastné dny** – o dominantní ženě Winnie a jejím pasivním manželovi Williamovi, který nemluví a odpovídá pouze přibrukováním. Nemají si co říct, ale strach ze samoty je drží pohromadě.

Současníci

Eugene Ionesco – Plešatá zpěvačka, 1950

Václav Havel* – Audience, 1975

*Jednu svoji hru Beckett Havlovi věnoval.

1.1.13. Kytice z pověstí národních
Autor: Karel Jaromír Erben

Období: 19. st; **romantismus, národní obrození**
Země: Česko

Rok vydání: **1853**
L. druh: **lyricko-epický**
L. žánr: **baladické básně**

Téma

Kolekce lidové slovesnosti, hřich a trest.

Motivy

hřich a trest, tragédie, nacionalismus

Časoprostor různě, často symbolicky

Kompozice

zrcadlová, protější balady spolu vždy nějak souvisí; 13 balad

Obsah

KYTICE – mateřídouška na hrobě, matka symbolizuje Čechy, děti nás;

POKLAD – na Velký pátek matka je okouzlena zlatem a nechává dítě ve skále, zlato se promění v kamení. Po roce pokání se jí skála opět zjeví a odnáší si své dítě.

SVATEBNÍ KOŠILE – Dívka 3 roky čeká na návrat svého milého z vojny. Modlí se za něj, nebo za svoji smrt. Umrlec ji dovede až na hřbitov, ale modlitby ji zachrání.

POLEDNICE – Matka zavolá polednici na své zlobivé dítě, sama jej ve strachu zardousí.

ZLATÝ KOLOVRAT – Král potká Doru, kterou si chce vzít. Její macecha ji zabije a rozčtvrtí. Král si nevědomky vezme nevlastní dceru. Kouzelný stařeček vyměňuje kusy zlatého kolovratu za kusy těla Dory. Dora je oživena, král macechu i sestru nechá zabít.

ŠTĚDRÝ DEN – Tradice o Vánoce, Hana a Marie jdou k jezeru zjistit svůj osud. Hana vidí svého milého, Marie pohreb. Osud se vyplní.

HOLOUBEK – Žena zapomene na svého mrtvého milého (holoubka) a provdá se. Holoubek smutně zpívá a jistá dívka se kvůli tomu utopí.

ZÁHOROVO LOŽE – Poutník vypráví loupežníkovi Záhořovi o loži v pekle, co je pro něj přichystané. Následně se 90 poká, než se poutník znova vrátí; společně umírají.

VODNÍK – Vodník má dítě s dívkou, která se vrátí k matce. Matka ji nepustí zpět do jezera a vodník dítě zabije.

VRBA – Duše ženy je ve vrbě, kterou setne její manžel. Vrba na něj promluví, ať z ní udělá kolébku a píšťaly pro dítě.

LILIE – Dívka zemře a na jejím hrobě vykvete lilie. Pán ji dá vykopat a stará se o ni, až dívka obživne. Jede do války ale matka se o ni nestará a opět umírá. Pán matku prokleje.

DCEŘINA KLETBA – Dívka zabila své dítě; proklíná svého svůdce a svoji matku, že nezabránila neštěstí.

VĚŠTKYNĚ – Předpovídá budoucnost národa, lidé stále nepochopili slova Libuše a Svatopluka.

Literárně historický kontext
vrcholná tvorba národního obrození

Ukázka

1.1.14. Hana
Autor: Alena
Mornštajnová

Období: **Současnost**
Země: **ČR**
Rok vydání: **2017**

L. druh: **epika**
L. žánr: **historický
román**

Téma

Životní příběh tří generací židovské rodiny během 2. sv. v.

Motivy

Holokaust, obyčejní lidé a strasti

Časoprostor

Valašské Meziříčí, Terezín, Osvětim; před, během a po 2. sv. v.

Postavy

Mira H. – dcera *Rosy*
Hana H. – dcera *Elsy H.*
Rosa H. – dcera *Elsy H.*
Elsa H. – manželka *Erwina H.*
Erwin Heler – manel *Elsy H.*
Ludmila K. – přítelkyně *Elsy*
Karel K. – syn Ludmily
Jaroslav Horásek – přítel *Hany*
Ivana Zítková – přítelkyně *Hany*
Ida a Gusta – děti *Ivy* a *Jar. H.*

Kompozice – tři velké části „Já, Mira“; „Ti přede mnou“, „Já, Hana“.

Vypravěč

První a druhá část *Mira*, třetí *Hana*.

Jazykové prostředky

Nevýrazná spisovná čeština.

Obsah

První část nám vypráví devítiletá *Mira* o svém dětství ve Valašském Meziříčí (1954), kdy ji tyfová epidemie náhle připraví o celou rodinu. Ze dne na den se ocitne v péči své depresivní tety *Hany*. I když je Hana ještě mladá, má zdravotní problémy a potíže komunikovat s lidmi. Život s ní není jednoduchý. *Mira* má sice

střechu nad hlavou a má co jíst, ale citů od tety *Hany* se nikdy nedočkala.

Druhá část nás vrátí do meziválečného období a do doby druhé světové války; dospívání naivně zamilované *Hany* a její tiché, stále nemocné sestry *Rosy*. Přibližuje nelehký život Židů, politickou situaci doby a možnosti emigrace. V okamžiku, kdy začnou platit protizidovské zákony, se změní celý jejich život. Najednou musí chodit nakupovat jen v určité hodiny, nesmějí vlastnit obchod jako dosud, atp.

V třetí části se změní vypravěč, stává se jím sama *Hana*. Popisuje hrůzy ghetta Terezín, kam byla transportována se svou rodinou. Jen mladší sestru *Rosu* matka před transportem schovala ke známým. V Terezíně zůstala pouze *Hana*, zbytek rodiny pokračoval dále do Osvětimi. Nikoho z nich už *Hana* nikdy neviděla. I přes nelidské zacházení, prodělaný tyfus a ostatní strasti se *Hana* vrátila z koncentračního tábora domů.

Literárně historický kontext

Doufám poměrně jasný.

Ukázka

A to byla pravda pravdoucí. Teta Hana byla jediný dospělý, od kterého jsem nikdy neslyšela slovo nesmíš. Vlastně jsem od ní málokdy slyšela i nějaké jiné slovo, protože teta Hana skoro vůbec nemluvila, jenom zírala. Tak divně. Jako kdyby se dívala, ale neviděla. Jako kdyby odešla, ale tělo zapomněla na židli. Chvílemi jsem dostala strach, že se najednou sesune na zem a zbude po ní jen hromádka černých hadrů.

Mohlo mě napadnout, že maminka se bude tety Hany zastávat. Teta Hana byla její starší sestra a vlastně jediná příbuzná, kterou jsme měli. Maminka ji měla hrozně ráda, čemuž jsem se docela divila, protože teta nikdy nedala najevo, že by jí na komkoli z nás záleželo. Jednou jsem viděla, jak ji po příchodu chtěla maminka obejmout, ale teta ucukla, jako kdyby se o ni popálila. Maminka se na ni vždycky usmívala, mluvila na ni konejšivě, jako na malou holčičku, a kdyby ji o to teta požádala, snesla by jí snad i modré z nebe. Ale teta ji ani nikoho jiného nikdy o nic nepožádala. Prostě jen seděla v obývacím pokoji a dívala se do prázdná a někdy ze sebe vydala krátkou odpověď hlasem, který zněl úplně stejně jako ten maminčin.

Zasedli jsme ke slavnostnímu obědu a já jsem napůl očekávala, že místo svíčkové přistane na mého talíři hrachová kaše. Během dopoledních výzkumných cest do kuchyně jsem sice nevypozorovala, že by pro mě maminka vařila hrách, ale z jejího odměřeného chování jsem vytušila, že včerejší záležitost s koupelí ještě není uzavřená.

Dostala jsem stejné jídlo jako ostatní. Že by mi maminka u příležitosti svých třicátých narozenin udělila milost? Už jsem začínala doufat, ale pak přišel čas na moučník. Nádherné, báječné žloutkové věnečky s lesklou cukrovou polevou, koupené k této zvláštní a mimořádné události přímo v cukrárně u náměstí. Maminka je z tázku zvedala stříbrnými kleštičkami a jeden kousek za druhým pokládala na dezertní talířky se zlatým lemováním, které vyndávala ze sekretáře jen při slavnostních 20 příležitostech. První položila před tetu, pak před tatínka, Dagmarku a Otu. Potom se rozhlédla a řekla: „Tak, a ještě jeden pro mě.“

„A co já?“ zeptala jsem se poněkud unáhleně, protože jsem věděla, jakou uslyším odpověď.

„Ty si zákusek nezasloužíš. Šla jsi k řece, i když jsi věděla, že to máš zakázané, a navíc jsi mi ještě lhala.“

1.1.15. Lovci hlavAutor: **Jo Nesbø**Překlad: *K. Krištúfková*Období: **Současnost**Země: **Norsko**Rok vydání: **2011**L. druh: **epika**L. žánr: **severská****detektivka****Téma**

Záchrana vlastního života kvůli korporátnímu spiknutí.

Motivy – vražda, nevěra, krádež, pomsta

Časoprostor – současnost, během několika dní, Norsko (Oslo a okolí)

Postavy

Roger Brown – lovec hlav, egomaniak menšího vzrůstu, pompézní život

Diana Brown – jeho manželka, provozuje galerii, touží po dítěti

Class Greve – původně elitní voják najatý, aby se stal ředitelem konkurenční firmy vyrábějící GPS trackery

Ove Kyinerud – pomáhá Rogerovi s vlopáními, bezpečnostní agentura

Lotte – milenka Rogera

Kompozice – prolog a epilog, pět částí

Vypravěč – ich forma z pohledu hlavní postavy, některé skutečnosti tají

Jazykové prostředky

základem spisovný, používá vulgarismy, hovorový jazyk, norské názvy, profesní výrazy personalistiky z angličtiny

Obsah

Roger Brown je lovec hlav – na vedoucí místa ve firmách dosazuje co možná nejlepší lidi. Zároveň je to zloděj umění. Své oběti si vyhlíží z řad lidí, které doporučuje. Jeho nejnovější kandidát je *Class Greve*, kterého chce doporučit na pozici šéfa GPS společnosti (ten je bývalým šéfem jiné technologické firmy, takže je dokonalý kandidát). *C* je

vlastníkem obrazu Lov kance (Paul Rubens), který má velkou hodnotu, *R* neodolá. Za pomocí svého přítele *Ova* se *R* vloupá do domu *Classe* a obraz ukradne. Celý štastný volá své manželce *Dianě*, jen aby zjistil, že mobil vyzvání pod *Classovou* postelí. Vytuší nevěru a kvůli tomu se *Classe* rozhodne nedoporučit. Řekne o tom své manželce, která informuje *Classe*. Ten se *Rogera* pokusí uspat pomocí sedativ, ale místo toho uspí *Ova*. *R* si myslí, že *Ove* umřel a hodí ho do řeky, jen aby ho zase hned vytáhl; je přesvědčený, že *Ove* je otráven, ovšem odmítá mu zavolat záchranku, v potyčce u něj doma ho zastřelí. *Lotta* mu dá do vlasů GPS trackery (je bývalá milenka *Classe*), takže když se pokusí ukrýt na venkově, *C* ho vystopuje. Musí se schovat do kadibudky (kde zjistí, že *C* nemá varlata), zabije jeho psa a pokusí se ujet kombajnem. V nemocnici ho v převleku doktora *C* skoro dostane, ovšem *Rogera* dřív zatkne policie. V autě je *C* srazí nákladákem, všichni kromě *R* zemřou. *R* si ostříhá vlasy, zabije *Lottu*, s *Dianou* se domluví, at *Classovi* vymění 3 náboje za slepé. Vydávaje se za policistu si dojde do márnice pro vlasy a naláká *C* k *Oveovi* domů. Následuje přestřelka, kterou *R* vyhraje (a díky mrtvému *O* na místě se zbaví viny). *R* má s *Dianou* dítě.

Literárně historický kontext

Popularita severských románů v posledních letech, současná společnost. Poe (1.1.2) zakladatel detektivek.

Ukázka

1.1.16. Na západní frontě klid
Autor: Erich Maria Remarque

Překlad: František Gel
Období: 30. – 80. léta,
Svět. lit. 1. pol. 20. st.
Země: Německo

Rok vydání: **1928**
L. druh: epika
L. žánr: válečný román

Téma

boj na západní frontě v WWI (ODKAZ)

Motivy

absurdita války, smrt, ztráta iluzí, hodnota přátelství

Časoprostor

západní fronta WWI, Rakousko-Uhersko

Postavy

Pavel Bäumer - hlavní postava, 18 letý gymnazista, ztrácí iluze o životě

Kat(zinsky) - dobrý přítel, hlava party s intuicí

Albert Kropp - dobrý přítel, s Pavlem se léčí v klášteře, kde umírá

Kantorek - bývalý třídní učitel, který žáky nabádal, ať narukují; později i on

Himmelstos - velitel výcviku, přísný, terč posměchu, později i na frontě

Kompozice

chronologická, občas retrospektivní

Vypravěč

ich-forma z pohledu Pavla, po Pavlově smrti er-forma

Jazykové prostředky

vypravování - spisovná čeština, přímá řeč - hovorová s vulgárními výrazy, historismy a archaismy, nářečí

Obsah

Gymnazista Pavel po přemlouvání svým třídním učitelem Kantorkem narukuje se svojí třídou do armády, aby bojoval v WWI. Po několika týdenním výcviku pod přísným dohledem Himmelstose se

ocitá na frontě. Tam zjišťuje, že válčit je jediná věc, kterou doopravdy dokáže. Zároveň zažívá smrt svých blízkých přátel. Je propuštěn na dovolenou; doma potkává svoji umírající matku a zjišťuje, že už ani tady si nepřijde svůj. Zpátky na frontě zabíjí vlastníma rukama francouzského vojáka. Přežívá jen díky jakési odtažitosti k tomu, co doopravdy dělá. V rukou mu umírá jeho poslední žijící spolužák, když ho raněného nese k lékaři. Sám umírá pár měsíců před koncem války.

Literárně historický kontext

Poměrně jasný.

Autor

Sám zažil první i druhou světovou válku. Jasná inspirace ztracené generace; válečná literatura. Díla mají působit jako svědectví a varování, proto v době vydání byly velmi úspěšné.

Další díla

Jiskra života – popis posledních dní v koncentračním táboře

Černý obelisk – osudy vojáků WWI

Současníci

J. Hašek - Dobrý voják Švejk, 1921

E. Hemingway (2.4) - Sbohem armádo, 1929

Ukázka

Být trefen či zůstat na živu je stejnou náhodou. V nejpevnějším krytu mohu být rozmačkán a v otevřeném poli přečkat bez nejmenšího poranění deset hodin bubnové palby. Každý voják zůstává na živu jen pomocí tisících náhod. A každý voják věří v náhodu a má k ní důvěru.

„Bylo to moc ošklivé tam venku, Pavle?“

Mami, co ti mám na to říct? Nebudeš tomu rozumět a nikdy to nepochopíš. Taky to nemáš nikdy pochopit. Ptáš se, jestli to bylo ošklivé. Ty, matka. Potřásám hlavou a povídám: „Ne, mami, ani tak moc ne. Je nás pořád moc pohromadě a pak to není tak zlé.“

„Ano. ale nedávno tu byl Jindřich Bredermeyer a ten vypravoval, že to je venku strašlivé s těmi plyny a s tím vším.“

To je má matka, která to říká. Povídá: s tím plynem a s tím vším. Neví, co povídá, má jenom strach o mne. Mám jí vypravovat, že jsme jednou našli tři nepřátelské zákopy, které byly ztrnulé ve svých pozicích a jakoby mrtvicí trefené? U předprsně zákopu, v krytech, kde právě byli, stáli a leželi lidé s modrými obličeji, mrtví.

Budu psát tvé ženě," povídám mrtvému spěšně, „budu jí psát, aby se to ode mne dověděla, řeknu jí všechno, co říkám tobě, aby netrpěla, budu jí pomáhat a tvým rodičům taky a tvému dítěti."

Jeho uniforma je ještě napolo rozepatá. Tobolku s papíry lze lehce najít. Ale zdráhám se ji otevřít. Je v ní legitimace s jeho jménem. Pokud neznám jeho jména, mohu ho snad ještě zapomenout, čas jej vymaže, tento obraz. Jeho jméno je hřebík, který se do mne zarazí a který nebude nikdy možno vytrhnout. Je v něm síla, která bude umět všechno zase vyvolat, bude se to vracet zas a zas a vstávat přede mnou.

Jsou to fotografie ženy a malého děvčátka, uzounké amatérské fotografie před zdí s břečťanem. Vedle jsou dopisy. Vyndám je a pokousím se je čist. Většině nerozumím, lze to těžko rozluštit a znám jen málo francouzsky. Ale každé slovo, které přeložím, proniká mi do prsou jako výstřel, jako bodná rána. Hlava mi bolí předrážděním. Ale tolik ještě chápou, že těm lidem nesmím nikdy psát, jak jsem chtěl dřív. Dívám se ještě jednou na fotografie; nejsou to bohatí lidé. Mohl bych jim jednou anonymně poslat peníze, jestli nějaké někdy později vydělám. Toho se křečovité chápou, to je aspoň malinká opora. [...]

1.2. Pojmy

Čeština má spoustu zábavných slovíček, které je potřeba znát :)

1.2.1. Stylistika

Jazykovědná disciplína, která se zabývá stylem projevů, procesem jejich vzniku.

Jazykový styl (sloh) = způsob výstavby jazykových projevů, tzn. způsob zpracování obsahu, výběr jazykových prostředků, jejich uspořádání a využití v jazykových projevech

Projevy mluvené × psané.

Funkční styl

= způsob výběru jazykových prostředků

- *prostěsdělovací* – fce. prostě sdělná, např. rozhovor, zpráva, korespondence
- *odborný* – fce. odborně sdělná, např. profesní komunikace, populárně naučný text
- *administrativní* – fce. hospodářsko-správní a direktivní, např. žádost
- *publicistický* – fce. přesvědčovací a sdělovací, např. novinový článek
- *umělecký* – fce. esteticky sdělná, např. báseň
- *řečnický* – fce. přesvědčovací, např. projev (psaný i mluvený)

Slohovalý postup

= způsob podání, zpracování tématu, celku

- *informační (sdělovací)* – podává fakta; co kdy/kde se stalo/stane
- *vyprávěci (narativní)* – podává děje, vypráví příběhy
- *popisný, charakterizační* – vystižení znaků, vlastností, popis částí, souvislostí
- *výkladový (explikativní)* – vysvětluje podstaty jevu
- *úvahový (reflexivní)* – vyjádření názorů autora, zamýšlení, hodnocení, srovnávání, vyvozování závěrů

Slohovalý útvar

= určitý konkrétní, vyhraněný typ jazykového projevu; má svá pravidla, rysy; kombinace slohovalého postupu a funkčního stylu

např.: *publicistický + informační* = zprávy, inzerát, reklama

1.2.2. Tropy, Figury a jiné jazykové prostředky

Figura znamená většinou opakování některých částí textu anebo nějakou hrátku se slovosledem. Najdete ji spíš v poezii než v próze.

- *anafora* – opakování slov na začátku sousedních veršů nebo vět
- *epifora* – opakování slov na konci sousedních veršů nebo vět
- *asonance* – „nepovedený rým“, rýmuje se pouze samohlásky bez ohledu na souhlásky
- *epizeuxis* – opakování slov za sebou v jednom verši

- *aliterace* – opakování hlásky nebo skupiny hlásek na začátku slov ve verši
- *refrén* – opakování delší části textu nebo celého verše, většinou v pravidelných intervalech
- *inverze* – přehození slovosledu
- *řečnická otázka* – otázka, na kterou tazatel neočekává odpověď anebo kterou hned sám zodpoví
- *elipsa* – vypuštění části věty tak, že si vynechaná slova lze domyslet
- *apoziopeze* – nedokončená nebo přerušená výpověď, často značená třemi tečkami
- *apostrofa* – oslovení neživé věci nebo nepřítomné osoby

Tropy spočívají v přenášení slovního významu - autor nemyslí úplně doslovně to, co píše, ale je v tom nějaká podobnost nebo souvislost.

- *metafora* – obrazné vyjadření, přenesení významu pomocí vnější podobnosti
- *personifikace* – neživým věcem se dávají lidské vlastnosti
- *přirovnání* – duh
- *epiteton* – básnický přívlastek
- *oxymoron* – protirečení
- *alegorie* – text nebo dílo, které je celé jedna velká metafora, protože doslovně popisuje jednu věc, ale přitom vypovídá o jiné, např. Farma zvířat (1.1.6)
- *metonymie* – přenesení významu pomocí vnitřní podobnosti
- *hyperbola* – záměrné přehánění
- *symbol* – obecně známý znak, který asociuje nějakou vlastnost nebo situaci
- *ironie* – vyslovení opaku toho, co je opravdu míněno, většinou s humorným záměrem
- *sarkasmus* – posměšný, kousavý až útočný komentář

Tytle se z nějakého důvodu neřadí ani do jednoho.

- *efuemismus* – zmírňuje negativní význam
- *dysfemismus* – zhrubšuje negativní významy
- *libozvučnost* – zní to hezky
- *kakofonie* – nezní to hezky
- *zvukomalba* – použití slov, která připomínají jiné zvuky
- *gradace* – stupňování napětí

II. Anglický jazyk

Ústní maturita z angličtiny je docela bolest, protože je zhruba 50% šance, že dostanete otázku na zeměpis/osobnost, která se anglicky jenom tváří. Ostatní otázky jsou spíše o vlastních názorech. Následují poznámky ke všem tématům, které lze nalézt na gjp-me.cz/maturity.

All important words are underlined.

2.1. British literature

todo: Shakespeare, C. J. Tudor, George Orwell, J. R. R. Tolkien (and beef with Herbert)

2.2. American literature

todo: Mark Twain, E. A. Poe (studied in england though), William Gibson, Frank Herbert (and beef with Tolkien), Ray Bradbury

2.3. William Shakespeare

William Shakespeare, often regarded as the greatest playwright in the English language, lived during the late 16th and early 17th centuries. Here's a brief historical background of Shakespeare and the time in which he lived:

1. Elizabethan England (1558-1603): Shakespeare was born in 1564 in Stratford-upon-Avon, England, during the reign of Queen Elizabeth I. This was a time of great cultural flourishing in England, known as the Elizabethan era. It was marked by exploration, artistic achievement, and the rise of English nationalism.
2. Theater and Society: Theater was a popular form of entertainment in Elizabethan England, and it played a significant role in society. Plays were performed in public theaters, such as The Globe, where audiences from all social classes could attend.
3. Renaissance: Shakespeare lived during the Renaissance, a period of intellectual and cultural rebirth that spread across Europe. This era saw a renewed interest in classical learning, literature, and the arts.
4. Political Climate: England during Shakespeare's time was marked by political intrigue, religious conflict, and social change. Queen Elizabeth's reign was relatively stable, but there were tensions between Catholics and Protestants, as well as power struggles within the royal court.
5. Literary Influence: Shakespeare was influenced by classical literature, particularly the works of ancient Greek and Roman writers such as Ovid, Seneca, and Plutarch. He also drew inspiration from contemporary English poets and playwrights.
6. Shakespeare's Career: Shakespeare began his career as an actor and playwright in London, where he quickly gained recognition for his talent. He wrote and staged numerous plays, including tragedies like „Hamlet“ and „Macbeth,“ comedies like „A Midsummer Night's Dream“ and „Twelfth Night,“ and histories like „Henry IV“ and „Richard III.“

7. Legacy: Shakespeare's works have had a profound and enduring impact on literature, theater, and the English language. His plays continue to be performed worldwide, and his words have become an integral part of the literary canon. Shakespeare's influence can be seen in countless adaptations, references, and homages in popular culture.

source: CHATGPT

2.4. Ernest Hemingway

Ernest Hemingway (1899–1961) was an American novelist and journalist born in Illinois. His work influenced many authors of the 20th century. He enjoyed fishing and drinking a lot; both influences of his father.

He began his career as a journalist. The style guides of *The Kansas City Star* influenced his later writing: „*Use short sentences. Use short first paragraphs. Use vigorous English. Be positive, not negative.*“

When WWI happened he was rejected by the U.S. Army for poor eyesight. Instead he became an ambulance driver in Italy. (He was 18 at this time.) There he was seriously wounded by mortar fire, but still managed to help his peers. Later he had this to say: „*When you go to war as a boy you have a great illusion of immortality. Other people get killed; not you ... Then when you are badly wounded the first time you lose that illusion and you know it can happen to you.*“

He fell in love with many women over the years; married and divorced a lot of them.

Ernest worked as a war correspondent in WW2 and was awarded for that. This also influenced his work.

He liked hunting (Green hills of Africa), fishing (old man... he wrote in when he was in Cuba)

He was part of the „Lost generation“ – wrote works such as *A Farewell to Arms* (Sbohem armádo), or *For Whom the Bell Tolls* (Komu zvoní hrana).

His most famous book is titled *The Old Man and the Sea* (Stařec a Moře [1.1.4](#)). For this book he was awarded the Pulitzer Prize in 1953 and the Nobel Prize in Literature in 1954. „A man can be destroyed, but not defeated“

Hemingway killed himself with his father's shotgun – mental health issues.

2.5. Festivals, tradition

31. October – Halloween Children dress up in scary costumes and go „trick-or-treating“. They either get sweets or prank people. Decorating houses. Halloween parties. Carving pumpkins.

Celtic end of year. They believed that the veil between life and death is the thinnest; ghost could come to their houses and they were scared. Jack o' Lantern. Stinky Jack was a criminal. Before he died he tricked the devil in cards and made a deal so he couldn't go to hell. He can't go to heaven as well so he is stuck in between. He was given a lantern with coal so he wouldn't get lost.

5. November – Bonfire night „gunpowder plot“, because of religion, bomb under the parliament (Westminster Palace), Guy Fox, in the period of James I.

fourth Thursday of November – Thanksgiving Half of the first settlers in America died through the first winter. Native Americans (Squanto tribe) helped these settlers to make food. After the first successful harvest they invited natives to celebrate the occasion.

Biggest tradition in US. A family reunion. Stuffed turkey, pumpkin pies, mashed potatoes, watching football. Black Friday (start of Christmas shopping season) – because of black numbers as opposed to red (negative, losses).

24/25 December – Christmas In US: opening presents morning of 25.

Boxing day (26th) – giving gifts to postmen etc. (people who work whole year)

14th February – Valentine's Day priest Valentine... Valentine cards are (usually) anonymous.

17th March – St. Patrick's Day

– Easter

– Independence Day

2.6. Meals, eating out, fast food

do we eat to live or live to eat?

cooking at home × eating out

at home	eating out
requires effort and time	you just have to order something
usually cheaper	can get expensive
usually healthier	can be „junk food“

- favorite foods to cook at home: sushi, pancakes, guacamole
- favorite foods to take out: Chinese/Vietnamese, pizza
- i don't enjoy eating liver
- celiac disease (gluten intolerance but you can die)
- zabijačka – pig-slaughter (?)
- cocking on a summer camp

2.7. Education, future plans, careers, professions

1. kindergarten (2–6, last year is obligatory)
 - soft skills
2. elementary school (6–15, obligatory)
 - counting, writing and reading, basics of sciences and history
 - first second language (english)
 - **second level of primary education** (can switch to grammar school)
 - teachers are specialized
3. secondary education
 - entrance exams
 - grammar school (gympl), vocational school (apprentices), specialized schools
 - „maturita exam“, graduation/secondary school-leaving exam
4. university
 - entrance exam (or not)
 - Bachelors (3 years) or Masters (5 years)
 - thesis and state exam

todo: British school system

- GCSE tests at age of 16 (O levels) and 18 (A levels, used as university entrance exams)

2.8. Culture – music, fine arts, politics, religion

- culture is different for everyone
- favorite music -> changes all the time
- are memes culture
- AVU visit with Vladimír
- i like theater: Kytice
- FILMS! Tenet (Christopher Nolan), Dune (Denis Villeneuve)
- BOOKS!!! The Three Body Problem, maturita books...

2.9. Exceeding boundaries – holidays, travelling, transport

- Discover EU
- wish list
 - trad climbing
 - urban climbing
 - solo track (in a foreign country)
- how i travel
 - public transport: bus and train (Prague is the best)
 - by car – i don't drive much and i am worried that i will forget it

2.10. Learning languages, English as a world language

why to learn english? – colonization, world powers, it's simple

„Kolik jazyků umíš, kolikrát jsi člověkem.“

work, studying, resources online (especially about programming).

standard (royal/queens) english × colloquial (spoken, Cockney) Cockney – non-educated folk, comes from australian english prisoners, Pygmalion

American	British
color	colour
traveling	travelling
center	centre
do you have	have you got
elevator	lift
theater	cinema
subway	underground

- it's hard to learn a language when you use it often (German)
- english is the default when it comes to international collaboration
- English-Chinese as a world language in future, Liou Cch'-Sin

2.11. Health and diseases, healthy lifestyle, food, stress, prevention

healthcare system in the Czech Republic × USA

CZ	USA
public healthcare paid from taxes	private healthcare
students, retirees exempt from paying social insurance	everyone has to pay

- paying thousands of dollars for an ambulance ride
- costs of insulin (medicaments in general)

conventional × alternative medicine

conventional	alternative
based on science and research	based on old teachings and traditions
serious illnesses	stress relief, etc.
covered by insurance companies	not covered by insurance, usually expensive

- Goop – Gwyneth Paltrow, frequency stickers
- „healthy“ radioactive pendants sold on Amazon
- „snake oil“

anti-vaccine movement

- inoculation observed as early as 200 BCE
- variolation against small pox in 15th century
- (first and only) eradication of a disease – small pox – 1970 vaccines

healthy lifestyle

- 20% of teenagers in the USA are considered obese (and it's being normalized)
- diet and exercise should be balanced

2.12. London

History:

1. **Roman Londinium (43–410 AD):** The Romans founded Londinium around 43 AD, establishing it as a major port and trading center on the River Thames. It served as a hub for commerce and administration in Roman Britain (Themes was shallow there and it was close to sea).
2. **Anglo-Saxon and Viking Period (410–1066):** Following the Roman withdrawal, Anglo-Saxons settled in the area. Viking invasions occurred in the 9th and 10th centuries. The city of London gradually developed as a prominent urban center.
3. **Medieval and Tudor London (1066–1603):** The Norman Conquest in 1066 brought about significant changes. London's population grew, and it became a commercial and political hub. The Tower of London was constructed during this period. The Tudor era saw the establishment of St. Paul's Cathedral and the expansion of trade.
4. **Great Fire of London (1666):** A catastrophic fire in 1666 destroyed much of the city, leading to the reconstruction of London with brick and stone buildings. Christopher Wren played a crucial role in rebuilding the city, including the iconic St. Paul's Cathedral. It had to be rebuilt very fast, so they used the same layout.
5. **18th and 19th Centuries:** Industrial Revolution, railways, economic prosperity...
6. **World Wars (20th Century):** London endured significant damage during World War I and even more so during the Blitz in World War II. The resilience of Londoners and post-war reconstruction efforts helped the city recover.
7. **Post-War Period to Present:** The latter half of the 20th century and beyond saw London evolve into a global financial and cultural powerhouse. Hosting of the Summer Olympics in 2012. London has embraced cultural diversity, making it one of the world's most cosmopolitan cities.

City: The Waterloo bridge divides the main two parts of London. *The City* and *Westminster*

- *The City*
 - mix of the oldest and most modern buildings
 - sky scrapers, big business, the Shard
 - William the Conqueror (gothic)
 - the Tower
 - the Monument (of the great fire)
 - st. Paul's Cathedral
 - burial place
 - A. Fleming – inventor of penicillin
 - generals, painters, musicians, monarchs...
 - rebuilt after 1666
 - The Tower
 - used to be a prison
 - traitors gate: entrance through the river
 - middle tower is called „White tower“ and the king used to live there
 - king's guards – beefeaters, tudor uniforms
 - nowadays ceremonial role and tour guides
 - 7 ravens
 - if even one flies away, it would mean the end of monarchy
 - they are fat so they can't fly
 - the crown jewels
 - execution
 - Tower bridge
 - museum inside
 - can be opened for big ships
- *Westminster*
 - Westminster Palace
 - houses of parliament: house of commons and house of lords
 - Elizabeth tower
 - Big Ben
 - Westminster bridge
 - Buckingham Palace
 - seat of monarchs
 - Victoria memorial
 - Trafalgar square
 - biggest square in London
 - Nelsons column (fight with Napoleon near Trafalgar)
 - National gallery
 - Whitehall street, ministries
 - Downing street 10, prime minister
 - Tate gallery, modern art

- ▶ Globe theater, Shakespeare
- ▶ Piccadilly Circus, „Times square“
- ▶ Hyde Park, speakers corner
- ▶ British museum, stolen stuff
- ▶ Madame's Tussaud's, wax figurines museum

St. Paul's má kopuli, Westminster Abbey má věžičky. Both are burial places.

2.13. Great Britain

- where?
- symbols
 - ▶ scottish flag – blue field, white diagonal cross (Andrew's cross)
 - ▶ english flag – white fields, red cross ??
 - ▶ nothern islad – white field, red diagonal cross
 - ▶ england -> red rose
 - ▶ scotland -> thistle
 - ▶ wales -> daffodil, dragon,
 - ▶ ireland -> shamrock

United Kingdom – 4 historical parts, monarchy (nowadays king Charles the IV.), seat of monarchs in Buckingham Palace (though the palace is owned by the state).

Parlament – two chambers, house of lords (gold, red) and house of commons (green, brown, wood). Westminster Palace. Second oldest parliament in the world (Iceland was first).

House of lords – appointed by King or you have inherited the title House of commons – elected Government – departments (ministerstva)

Two main political parties – Labour party, Conservative party

They don't have a written constitution, uncodified constitution.

60 million inhabitants, mostly protestant christians (Church of England founded by Herny the VIII), a lot of nationalities, a lot of dialects (2.10)

Economy: services – banks, insurance, stock exchange resources – oil and gas in northern sea (BP – British Petrol) food – whiskey, beer, tabbaco, spice british airways, Easy Jet, Airbus agriculture – sheep, beef

Weather? xd

Festivals

- Brockford – running after a block of cheese
- Bonfire night 5. November (treason with barrels of gunpowder under the Parliament)

2.14. Chapters from British History

- War of roses
- the Tudor family
- period of Henry the eighth
- Protestants

divorced, beheaded, died,
divorced, beheaded, survived

2.15. The USA

1. Geography and Landscape: Discuss the diverse geography of the United States, including its vast plains, towering mountains (like the Rockies and the Appalachians), deep canyons (such as the Grand Canyon), and expansive coastlines along the Atlantic, Pacific, and Gulf of Mexico.
2. Demographics: Talk about the multicultural nature of the United States, with people from diverse ethnic backgrounds, religions, and cultures living together. Highlight major cities like New York City, Los Angeles, and Chicago as melting pots of different cultures.
3. History: Briefly cover key moments in American history, such as the American Revolution, the Civil War, and the Civil Rights Movement. Mention iconic figures like George Washington, Abraham Lincoln, and Martin Luther King Jr.
4. Government and Politics: Discuss the United States government structure, including the separation of powers between the executive, legislative, and judicial branches. Talk about the President, Congress, and the Supreme Court.
5. Economy: Highlight the USA's status as one of the world's largest economies, driven by industries such as technology, finance, entertainment, and manufacturing. Discuss major companies like Apple, Google, and Walmart.
6. Culture: Explore American cultural exports, such as Hollywood movies, TV shows, music (including genres like jazz, blues, rock, and hip-hop), literature, and art. Discuss the influence of American culture globally.
7. Sports: Mention popular American sports like baseball, basketball, American football, and soccer. Discuss major leagues such as the NFL, NBA, MLB, and MLS, as well as iconic athletes like Michael Jordan, Serena Williams, and Tom Brady.
8. Education: Highlight the importance of education in the United States, including its prestigious universities like Harvard, MIT, and Stanford. Discuss the education system, including primary, secondary, and higher education.
9. Technology and Innovation: Talk about the USA's role as a global leader in technology and innovation, with companies like Silicon Valley giants (such as

Google, Facebook, and Tesla) driving advancements in fields like artificial intelligence, biotechnology, and renewable energy.

10. National Parks and Landmarks: Mention iconic landmarks and national parks in the United States, such as the Statue of Liberty, Mount Rushmore, Yellowstone National Park, and the Everglades.

2.16. Canada

Basic info

- North America
- 40 million people
- Capital: Ottawa
- Bordered with USA (Alaska in west, 12 states in south)
- Atlantic, Pacific and Arctic ocean
- 2nd largest country by total area (land plus water)
- 10 provinces. 3 territories (Northwest territories, Yukon, Nunavut)

Geography

- 80 % of land uninhabited
- North not suited for living – cold, rocks, snow
- Mountain ranges: Rocky Mountains, Coast Mountains, St. Elias Mountains
- Highest peak: Mount Logan (5 959 m, Yukon)
- Rivers: Mackenzie – longest, Yukon, St. Lawrence, Columbia, Saskatchewan
- Lakes – Erie, Superior, Huron, Ontario, Michigan
- Peninsula: The Ontario Peninsula
- Islands: Baffin Island, Victoria Island, Ellesmere Island, Devon Island
- Lowest point: Great Slave Lake Bottom – Northwest territories

Politics

- Federal constitutional monarchy
- Parliamentary democracy
- Head of the state: monarch of UK; represented by governor general in Canada
- Head of the government: prime minister
- Parliament
- Senate (105 members, appointed by governor general)
- House of Commons (338 members, elected by citizens)
- Fixed election dates for every four years on the third Monday of October

Economy

- Currency: Canadian dollar
- Service sector (75 %)
- Sub-sectors, health care, finance, education, food, retail
- Farmers – provinces of Alberta, Saskatchewan, Manitoba
- Wheat, corn, oilseed, cattle, pigs

- Manufacturing – Ontario, Quebec
- Trade
- Most with USA
- Energy resources (oil, chemical fuels, electricity, natural gas), raw natural resources (aluminium, gold, nickel)
- NATO, G7, APEC, OECD

History

- Indigenous people (Inuits)
- Late 15th century – European exploration
- Cartier claimed the land for France
- New France – Quebec city was founded in 1608
- British Conquest – The Seven Years War (1756–63) – Treaty of Paris → Britain in control
- American Revolution – 1791 – Lower and Upper Canada (French and English speaking population)
- War of 1812 – battleground of war between US and Britain
- Dominion – 1867
- Canadian Pacific Railway – 1885, coast to coast
- Official Languages Act – 1969 – English and French the official languages of federal government
- Constitution – 1982, power over its constitution

Sports

- Ice hockey – NHL, Montreal Canadiens
- Canadian football
- Inspired by American football
- CFL
- Lacrosse, baseball, curling, football

Cities

- Toronto
 - Ontario
 - Most populous and famous
 - International centre of business, finance, art, culture
 - Atlantic shipping through the Great Lakes – trading centre with USA
- Montreal
 - Quebec
 - French-speaking city + French culture
 - Old-town – 17th century architecture
- Quebec city
 - Quebec
 - French-speaking

- ▶ Saint Lawrence river
- ▶ One of the oldest European settlements in North America
- Ottawa
 - ▶ Capital
 - ▶ Borders between french and english area
 - ▶ Most important government institutions
- Calgary
 - ▶ Center of oil and gas industry
- Vancouver
 - ▶ British Columbia
 - ▶ Vancouver international airport
 - ▶ Trading hub with Asia
 - ▶ Sights
 - ▶ Stanley Park (Vancouver)
 - ▶ Niagara Falls
 - ▶ CN Tower – Toronto
- Personalities
 - ▶ The Weekend
 - ▶ Justin Bieber

2.17. Australia

2.18. Our town and district (Mělník)

Founded by the tribe of Pšovans. Located in the fertile lowlands at the confluence of the two main Czech rivers, Elbe and Vltava. First settlement by Pšovans at the top of the hill.

It used to be a dowry town (a wedding gift) given by Charles IV. Czech queens used to live here.

Places of interest:

- St. Peter and Paul church
 - ▶ ossuary (kostnice) by Matiegky (škola na pražský se jmenuje podle něj)
 - ▶ the tower is not part of the church
 - the tower is about the same height as the depth of the well
- cloister in Kapucín church (nowadays a museum)
- Prague gate (used to be part of city walls)
- well (widest in ČR)
- underground (used for storage or shelter)
- Vladimírovo vokno, Cihelna
- Vila Carola – used to be a library, now the local art school
- houses with gables (blue star)

People:

- princess Emma (denáry)
- St. Ludmila (babička sv. Václava)
- Charles IV. (brought wine from Burgundy)
- Viktor Dyk (má tu bustu)
- B. Smetana (Obříství)
- Straka (veslař???)

Schools, culture, sports

- there used to be a cinema

Traditions

- farmer's markets
- wine fest
- wine night
- tasting wine

2.19. Prague

2.20. The Czech Republic

2.21. Problems of the world I. – environment

2.22. Problems of the world II. – social problems, lethal diseases

2.23. Problems of the world III. – addictions

2.24. Media and technology